Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

P.C.R.

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXIV Nr. 6704 | Duminică 8 august 1965 | 4 PAGINI — 30 BANI

CINSTE MUNCII DE MINER

În adîncuri, la sute de metri sub pămînt, sau la suprafață, minerii înving natura, zmulgîndu-i resurse ascunse — cărbune, minereuri feroase și neferoase, sare și altele — contribuind, alături de toți oamenii muncii, la înfăptuirea politicii partidului de industrializare socialistă, la înflorirea și dezvoltarea economică a țării. În semn de înaltă prețuire a muncii pline de abnegație și devotament a minerilor — unul din detașamentele de frunte ale clasei noastre muncitoare — întregul nostru popor sărbătorește în fiecare an, în prima duminică după 6 august, „Ziua minerului".

Așa este astăzi! În trecut însă, în loc de prețuire și stimă, minerii au cunoscut viața de crîncenă exploatare și mizerie pe care burghezia și moșierimea, statul lor, o hărăziseră clasei muncitoare din țara noastră. Împotriva acestei crîncene exploatări s-au ridicat la luptă, în august 1929, cerîndu-și dreptul la muncă și la o viață mai bună, minerii din Lupeni, care au înscris cu sîngele lor o pagină de glorie nepieritoare în istoria bătăliilor de clasă desfășurate, sub conducerea partidului, de clasa noastră muncitoare.

Continuînd cu cinste în anii construcției socialiste glorioasele tradiții revoluționare ale clasei noastre muncitoare, minerii și-au împletit eforturile lor însuflețite cu cele ale întregului popor, luptînd sub conducerea partidului pentru instaurarea puterii populare, pentru făurirea unei vieți noi, luminoase, pentru triumful socialismului. Ei muncesc astăzi fără preget, aducînd o contribuție de preț la desăvîrșirea construcției socialiste în țara noastră.

Ca și în anii precedenți, în perioada șesenalului industria minieră a cunoscut o puternică dezvoltare. Statul nostru a alocat însemnate fonduri de investiții acestei ramuri importante a economiei naționale. Au fost deschise mine noi, moderne, iar cele existente au fost dezvoltate și înzestrate cu mașini și utilaje de înaltă productivitate. Mina Dîlja din Valea Jiului, Motru din Oltenia, Leșul Ursului și Moldova Nouă — iată numai cîteva dintre noile exploatări miniere intrate în funcțiune în ultimii ani. În această ramură, în care se desfășoară o muncă grea, pătrunde tot mai mult mecanizarea.

Cu mașini și utilaje de înaltă tehnicitate, minerii sporesc an de an rodul muncii lor, își îndeplinesc și depășesc sarcinile de plan. Astăzi, de ziua lor, minerii raportează importante succese în muncă. În primele 7 luni ale anului, ei au extras peste plan mai mult de 42 000 tone de cărbune, 52 000 tone de minereu de fier, 670 tone de plumb în concentrate și 1 000 tone de zinc în concentrate. **Productivitatea fizică în tone-muncitor în întreprinderile carbonifere a fost, în primele șase luni ale anului, cu 47 la sută mai mare decît în aceeași perioadă a anului 1959.**

În întrecerea socialistă, în întreprinderile miniere s-au născut valoroase inițiative menite să ducă la creșterea productivității muncii, la îmbunătățirea calității cărbunelui și minereurilor.

Pentru eforturile pe care le depun, pentru munca lor plină de entuziasm minerii sînt răsplătiți astăzi cum se cuvine. Salariile tarifare ale minerilor au fost majorate în mai multe rînduri, ceea ce le asigură un trai tot mai bun. La începutul acestui an s-au plătit minerilor din industria cărbunelui, pentru anul 1964, recompense de vechime neîntreruptă în subteran în valoare de 43 382 000 lei, iar celor din exploatările de minereuri 31 327 000 lei. Ca semn al prețuirii muncii lor, mii de mineri au fost decorați cu ordine și medalii ale R. P. Române.

Statul nostru acordă o atenție deosebită asigurării protecției și securității muncii în exploatările miniere. Între anii 1960—1964, numai unitățile carbonifere au primit fonduri de 24 000 000 lei pentru protecția muncii. Este de datoria organelor și organizațiilor de partid să controleze cu mai multă exigență cum se asigură securitatea muncii în întreprinderile miniere, să dezvolte spiritul de răspundere al conducerilor tehnico - administrative față de îndatoririle ce le revin în această privință, să urmărească instruirea temeinică și concretă, la locurile de producție, a muncitorilor cu normele de tehnica securității muncii.

De nerecunoscut au devenit așezările miniere. Numai în anii șesenalului, pentru mineri s-au construit blocuri cu 12 728 apartamente și cămine cu 5 723 locuri, urmînd ca pînă la sfîrșitul acestui an să se dea în folosință încă 5 380 apartamente. La dispoziția minerilor sînt astăzi zeci de cluburi, cinematografe, case de cultură, biblioteci, dispensare, sanatorii, care contribuie la ridicarea nivelului cultural și la apărarea sănătății lor.

Congresul al IX-lea al P.C.R. a deschis în fața industriei miniere însuflețitoare perspective. În strînsă legătură cu utilizarea complexă și eficientă a resurselor de energie primară, în viitorii ani se va pune un accent deosebit pe creșterea producției de cărbune și mai ales pe extracția lignitului.

(Continuare în pag. a II-a)

Conferirea de ordine și medalii unor lucrători din industria minieră

Printr-un Decret al Consiliului de Stat, cu prilejul „Zilei minerului" au fost conferite pentru merite deosebite în muncă ordine și medalii ale R. P. Române unui număr de 624 muncitori, maiștri, tehnicieni, geologi și ingineri, care lucrează în industria minieră și carboniferă.

(Agerpres)

Finalitatea unică

OMUL

de Ioan GRIGORESCU

Cineva vorbea la tribuna Congresului partidului despre construcțiile de pe litoral și despre recolta de grîu dobrogean din anul acesta; și eu nu puteam să nu-mi amintesc Dobrogea de prin 1947 care, în denumirile multor localități mai păstra încă o toponimie regală și o înapoiere seculară. Dobrogea veche cu litoralul ei semi-sălbatic, cu pămîntul pustiu, crăpat de arșiță, cu turmele puține și costelive tîrînd pe dealurile cenușii nori de pulbere gălbuie. Altcineva vorbea despre petrochimia ploieșteană și despre viile de pe Valea Buzăului și eu îmi aminteam de economatul de la „Vega" de prin 1946—47, unde muncitorii își schimbau rația de gaz pe grăunțele aduse de țărani cu desaga; și-mi aminteam despre mustruluiala ucenicilor de la „Concordia", admonestați pentru că în orele suplimentare își făceau din bucățele de alamă steluțe cu cinci colțuri cu care să fasă la marile mitinguri și manifestații ale petroliștilor... Și cînd auzeam de viile pline de rod și de sfecla cea dulce, și de combinatele avicole sau de fermele animaliere ale Prahovei, îmi mai aminteam de distilatorul Marin Marin de la „Vega", snopit în bătăi de chiaburimea unor sate dinspre Malu Surpat pentru că se încăpățînase să rămînă cu echipa lui la reparatul uneltelor, într-o duminică în care „nașul" din partea locului, stăpîn pe o sfoară bună de moșie, tocmai își strînsese finii, vreo sută la număr, pentru o cununie de cuțit și custură. Bietul Nea Marin rezistase unei bătăi crîncene și cînd satrapii — oamenii amețiți de băutură și atîțați de „naș" — erau mai istoviți de-atîta bătut, s-a ridicat și i-a întrebat cu seninătate:

— De ce, mă, oameni buni? De ce? Doar pentru voi și pentru ăia de pe margine, care de-ar trebui să dea, în voi ar da mai întîi, ne aflăm noi aici... Hai, lăsați prostiile și să trecem la treabă că n-avem timp! Aici e vorba de altă nuntă... Una cu viitorul, una cu ziua de mîine... Atunci cînd o să vă aduceți aminte, poate că eu n-am să mai fiu, dar știu că o să vă pară rău de ce-ați făcut acum!... Chiar așa a și fost. Marin Marin s-a prăpădit după vreo cîțiva ani, iar acolo, în părțile Malului Surpat, unde s-a petrecut întîmplarea aceea tristă din toamna lui 1945, cooperativele agricole înfloresc și, după spusele omului de la tribuna Congresului, viile, sfecla și floarea-soarelui se pregătesc să rodească și în anul acesta cu dărnicie. De nu s-ar fi dus dintre noi Marin, distilatorul de la „Vega", poate că l-aș fi văzut acum două săptămîni printre cei 3 000 din Sala Palatului, cu pieptul plin de decorațiile pe care încă nu apucase să și le primească, cu părul alb, ca toți semenii de vîrsta lui, cu ochii strălucitori de emoție... Și poate l-aș fi auzit: „Ai văzut mă, țîncule, că am avut dreptate atunci?...". Așa, mi-a rămas pentru totdeauna veșnic tînăr, bun, răbdător, omenesc și tare încăpățînat în dreptatea lui...

Cineva vorbea despre cei aproape 140 de metri la care ajunsese înălțimea barajului de pe Argeș, și pomenea și despre Bicaz, și despre Sadu, și despre viitoarele baraje de pe Valea Lotrului, și despre cel de la Porțile de Fier... Iar eu îmi aminteam de ligheanul spart, cu găurile astupate cu șomoioage de cîrpe, în care ne turnam să ne spălăm la Bicaz, prin 1950. Altcineva vorbea despre Săvinești și eu revedeam șirurile de barăci de acum cîțiva ani, din mijlocul cărora creșteau marile combinate de pe meleagurile stejarului de la Borzești...

Întreaga țară mi se desena astfel în fața ochilor — cea evocată de amintirile adolescenței, și cea pe care poporul condus de Partidul Comunist a ridicat-o pe culmile de astăzi.

Se vorbea despre ce a fost vechea Românie în procesul ei de devenire revoluționară, despre ce este România socialistă de azi, și despre cum o să arate țara noastră peste cinci sau peste zece ani. Iar eu nu puteam să nu derulez pe ecranul memoriei imaginea țării de ieri în comparație cu țara de azi. Un salt peste epoci parcă fusese făcut, dar știam bine că totul s-a obținut printr-un mars sigur, constant, pas după pas, mereu înainte, într-un progres calculat științific. Imaginea acestei Românii desenată de mințile cele mai cutezătoare ale țării, întrevăzută din timp la dimensiunile viitorului elaborat după măsura, după puterea și talentul poporului eliberat, o identificam cu cea mai nobilă imagine a timpului nostru, cu realizarea cea mai de preț a revoluției și a etapei de construcție și consolidare a socialismului: omul, cetățeanul Republicii Socialiste România — muncitor, țăran sau intelectual, creatorul țării de azi. Prin el și pentru el s-a produs eliberarea, prin el și pentru el, Partidul Comunist a inspirat și a condus marile prefaceri din țară și suita de realizări cu adevărat epocale ale socialismului biruitor. La punctul de pornire a fiecărei acțiuni a existat o finalitate unică: Omul.

Pentru totdeauna îmi vor rămîne în minte cele șase zile ale penultimei săptămîni din luna iulie 1965. Asistam parcă la crearea unei lumi noi pe care omul, comunistul, o făcea pentru semenul lui, pentru om. Și țara care în acele zile de neuitat mi se desena în față, țara tot mai puternică, visată cu ardoare de cei ce-au căzut luptînd și visînd, țara jinduită și pe drept lăudată de străini — realitatea României Socialiste — îmi apărea ca opera de căpătîi a comuniștilor. Ce altă forță ar fi fost capabilă să concureze cu această inegalabilă putere, cu puterea poporului eliberat, stăpîn și liber în țara lui, cu puterea omului care știe că la capătul tuturor eforturilor, în culmea tuturor victoriilor se află el — omul!

Găsesc în aceste zile unice, zile de avînt biruitor, zile ale marilor certitudini, zile ale celei mai granitice tării cu care poporul își înconjoară plin de neabătută credință partidul iubit, expresia dragostei și a încrederii supreme.

Și, copleșit de emoție, încerc sentimentul poetului debutant Ion Burcă, abia ieșit din anonimat, care în prima lui poezie trimisă unei gazete scria: *„Eu n-o să-i spun Partidului că-i soare, / Sau că e miezul pașnic de atom; / Nu sînt deprins cu vorbe sunătoare, / Dar o să-i spun: Partidule, ești om! / Și n-o să-i spun Partidului că-i munte, / Că-i pe pămînt al vieții agronom; / Am să-i așez un spic de grîu pe frunte, / Și o să-i spun: „Partidule, ești OM!"*.

În ziarul de azi

■ ARTA PLASTICĂ PE ECRAN
— Muzeul Medrea
— Muzeul Zambaccian
pagina a II-a

■ Reportaj din Turcia
Disputa petrolului
(pag. a III-a)

■ SPORT
(pag. a III-a)

LEGEA FUNDAMENTALĂ A ROMÂNIEI SOCIALISTE

Adeziunea noastră unanimă

După **proiectele de Directive**—măreț poeme în cifre, devenite, prin dezbaterea și adoptarea lor în cadrul lucrărilor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, programul dezvoltării patriei în următorii ani, **proiectul Constituției Republicii Socialiste România** stîrnește deopotrivă mîndria patriotică și bucuria în inimile noastre.

„ROMÂNIA ESTE REPUBLICĂ SOCIALISTĂ"

O vorbă din bătrîni spunea că de la o bucurie la alta drumul e obositor de lung și așteptarea chinuitoare. Așa era, într-adevăr, în trecut. Visele înaripate ale omului simplu, cerințele sale, unele chiar dintre cele mai elementare, erau, în vechea Românie, condusă după un simulacru de Constituție „pentru toți"..., ucise sub călcîiul neputinței, sfărîmate în scrîșnetul amar al dinților.

Au trecut aproape 21 de ani, răstimp în care ceea ce a fost cu neputință secole de-a rîndul a devenit fapt viu. Aceste fapte vii, realități ale vieții fiecărui cetățean, sînt consfințite de noua Constituție a țării noastre. Înfloririea țării se anunță și mai vie. De la vis la faptă și de la faptă la vis — conturat cu precizie, științific, ceea ce dă certitudinea realizării — e drumul pe care îl străbatem zilnic noi toți — muncitori, țărani, intelectuali. Cu brațele și cu inimile noastre tăiem adînc, conduși de comuniști, drumul spre mîine al patriei. Directivele ne spun **cum** să muncim. Constituția **garantează** înaintarea și reușita eforturilor unui întreg popor liber și stăpîn pe soarta sa. Nu pot să nu asociez la această mare bucurie a mea și bucuria unora dintre cunoscuții mei cei mai apropiați.

Mircea DELE-LERIAN
București

(Continuare în pag. a II-a)

Pentru noi, studenții

Am citit și eu, ca și colegii mei de facultate, proiectul legii de căpătîi a țării noastre — Constituția Republicii Socialiste România. Am rămas profund entuziasmat de marile drepturi și libertăți înscrise în această „lege a legilor". Impresionant este nu numai numărul mare al acestora, cît mai ales felul în care sînt garantate. Pentru fiecare drept sînt prevăzute un șir întreg de măsuri, care asigură fiecărui cetățean al țării posibilitatea de a-l exercita efectiv. Iată, de pildă, dreptul la învățătură. În articolul 21 se arată:

„DREPTUL LA ÎNVĂȚĂTURĂ ESTE ASIGURAT PRIN ÎNVĂȚĂMÎNTUL ELEMENTAR GENERAL ȘI OBLIGATORIU DE 8 ANI, PRIN GRATUITATEA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE TOATE GRADELE, PRECUM ȘI PRIN SISTEMUL BURSELOR DE STAT...".

O dovadă grăitoare a acestei garantări este însuși faptul că eu, fiu de muncitor de prin părțile Hațegului, ca și nenumărați alți fii de muncitori și de țărani, care înainte vreme cu greu puteau răzbi în institutele de învățămînt superior, sîntem astăzi studenți, ne bucurăm de cele mai bune condiții materiale pentru a ne însuși știința și cultura!

Aci, în centrul universitar Cluj, de pildă, din cei 13 000 de studenți, peste 8 000 locuiesc în 21 de cămine studențești, 10 dintre acestea formînd astăzi frumosul complex social „orășelul studenților", construit în ultimii ani. Alte două cămine au fost terminate de curînd. La cantine iau masa aproape 8 mii de studenți, peste 7 mii primesc burse. Avem la dispoziție o policlinică, o casă de cultură, baze sportive etc. În ultimii 4 ani au luat ființă facultăți noi, printre care cele de științe economice și de fizică, la Universitate, de electro-mecanică la noi, la Institutul Politehnic, de medicină veterinară, la Institutul agronomic.

Ștefan ȚIȚ
student în anul IV
al Facultății de mecanică
a Institutului Politehnic Cluj

(Continuare în pag. a II-a)

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a ambasadorului U.R.S.S. la București

În ziua de 7 august 1965, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit în audiență pe I. K. Jegalin, ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. la București.

A fost de față tovarășul Emil Bodnaraș, membru în Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române.

De ce întîrzie construcțiile în gospodăriile de stat din regiunea București

Trei puncte de vedere și realitatea

Una din condițiile principale pentru buna desfășurare a proceselor de producție în gospodăriile de stat, pentru realizarea sarcinilor de plan, îndeosebi în sectorul zootehnic, este asigurarea construcțiilor necesare. Statul a alocat mari fonduri bănești în vederea înălțării acestor obiective. Anul trecut, în gospodăriile de stat din regiunea București, bunăoară, s-au prevăzut pentru realizarea diferitelor construcții 252 milioane lei, iar în acest an 294 milioane lei.

Se constată însă că, uneori, aceste fonduri nu sînt folosite judicios, construcțiile nu se fac la timp, fapt care duce la realizarea cu întîrziere a sarcinilor de producție. În 1964, de exemplu, deși s-a lucrat mai bine decît cu un an în urmă, planul de construcții-montaj n-a fost totuși îndeplinit integral. Nici în acest an lucrurile nu stau mai bine, ceea ce demonstrează că nu s-au tras învățămintele necesare din lipsurile care au existat.

Iată ce ne-au relatat în această privință tovarășii **Gheorghe Hiotu**, *directorul gospodăriei de stat Giurgiu,* **Gheorghe Netejoru**, *inginer-șef,* **Nicolae Dumitru**, *inginer zootehnist, și* **Virgil Garaialide**, *secretarul comitetului de partid:*

„Gospodăria noastră a fost profilată pe îngrășarea taurinelor. Executarea lucrărilor de construcții a început încă din anul trecut. Ele se desfășoară însă anevoie. Potrivit contractului de antrepriză nr. 2843/1965, Trustul regional de construcții București s-a angajat ca pînă la 30 iunie să termine întregul complex, în afară de un volum de lucrări ce reprezintă circa 800 000 lei. Aceste angajamente n-au fost realizate. 12 din cele 24 grajduri vor fi predate la cheie, cum se spune, abia la sfîrșitul acestei luni, iar restul în octombrie. Întîrziate sînt și lucrările de alimentare cu apă, rețeaua electrică, drumurile de acces etc. Această situație se datorește, pe de o parte, constructorilor, care nu organizează temeinic munca pe șantiere, nu asigură tot ceea ce trebuie pentru ca ea să se desfășoare în ritm susținut, iar pe de altă parte schimbării unor soluții în proiectele inițiale.

Întîrzierile amintite aduc pagube. În primul semestru al acestui an n-am putut realiza efectivele planificate decît în proporție de 50 la sută, ceea ce înseamnă carne mai puțină. S-au luat o seamă de măsuri în vederea recuperării rămînerii în urmă. Sînt necesare însă eforturi mai mari".

Acesta nu constituie un caz izolat. Situații similare pot fi întîlnite și pe alte șantiere ale gospodăriilor de stat din regiunea București. Din cauza întîrzierii lucrărilor la adăposturile pentru animale, nu se pot respecta termenele stabilite de dare în exploatare, ceea ce aduce pagube serioase.

(Continuare în pag. a III-a)

Primul lot de strunguri cu comandă program

Uzina de strunguri din Arad a livrat primul lot de strunguri cu comandă program „SRO-40", destinate prelucrării pieselor mici și mijlocii. Noul tip de strung, prevăzut cu mai multe trepte de viteze cuprinse între 56—2 800 turații pe minut, întrunește toate caracteristicile tehnice ale mașinilor similare de înaltă calitate cunoscute în prezent peste hotare. O dată cu livrarea acestei serii de mașini moderne de așchiat, uzina arădeană a început construcția celui de-al doilea tip de strunguri cu comandă program tip „SRO-25".

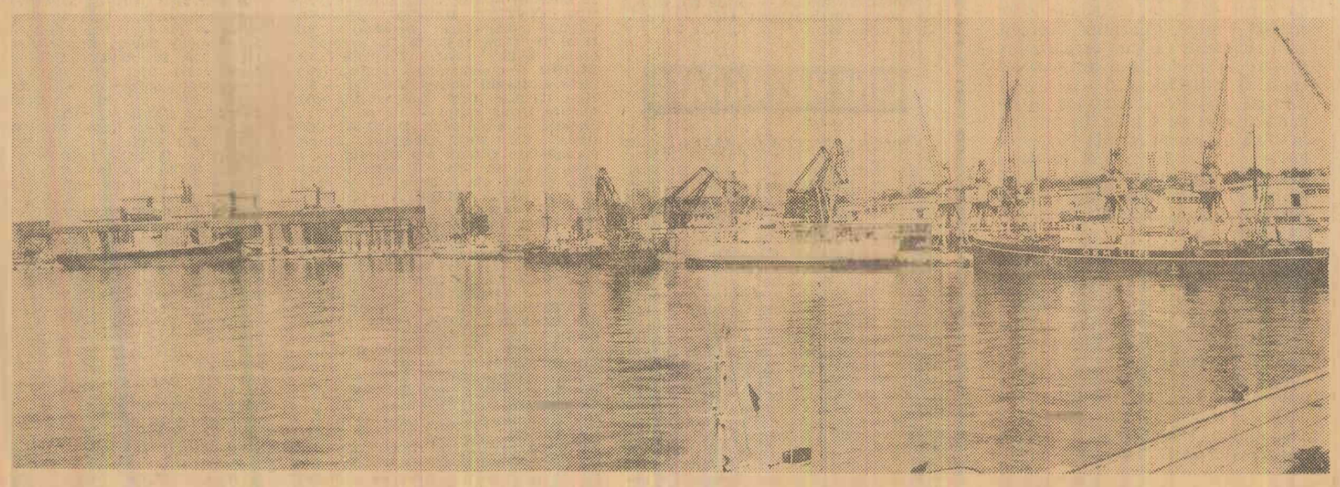

Constanța. Poarta maritimă a țării

DE ZIUA MINERULUI

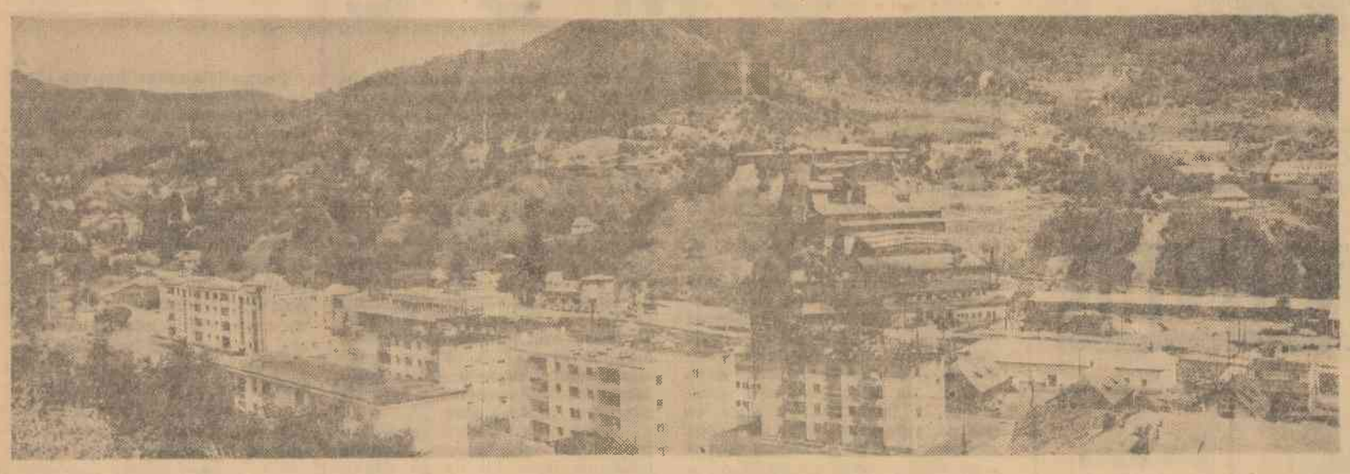

Așezarea minieră Cavnic astăzi — Foto : A. Cartojan

Profil în cărbune

Priviți-i pe minerii de la Lupeni la ora schimbului, cînd unii ies, iar alții se pregătesc să intre în străfunduri. Un riu viu, omenesc, coboară pentru a desfereca și a scoate la suprafață alte riuri, negre și împietrite, vitale pentru energia și lumina întregii țări, pentru sistemul circulator al întregii economii. De la scînteia electrică pînă la viteza locomotivei. Lupeni este cea mai mare mină a Văii Jiului, iar această vestită vale dăruiește astăzi aproape jumătate din tot cărbunele țării. Cu o putere sugerînd forța de sedimentare a straturilor subterane, așa s-au sedimentat conștiința de clasă și trăsăturile eroice ale acestui detașament aflat într-o continuă luptă. Totdeauna, minerii Văii Jiului au răspuns chemărilor partidului. Între momentul 1929 și orizontul zilei de astăzi trăiește continuitatea luptelor purtate de generații de mineri — sub semnul viitorului comunist. Conștiința nu se măsoară în cifre, dar sînt cifre care o reflectă : **astăzi, în '65, fiecare miner al Văii Jiului produce cu peste 125 de tone de cărbune mai mult decît în primul an al șesenalului.**

Înseamnă că brațul minerului a devenit mai puternic. Și a devenit mai puternic nu printr-un mai ridicat efort muscular, ci datorită sporului de forță adăugat întregului colectiv mineresc, ansamblului Văii Jiului, datorită grijii

PETRE CONSTANTIN
șef de brigadă la mina Lupeni

partidului pentru dezvoltarea exploatărilor, dotării lor cu utilaje de mare productivitate și îmbunătățirii continue a condițiilor de muncă și viață. 3,3 miliarde de lei s-au materializat, în anii șesenalului, pe orizontala și verticala Văii. Deschiderile și modernizările de mine, construcția preparației cărbunelui de la Coroiești, amplificarea termocentralei Paroșeni, sutele de utilaje pătrunse în subteran pentru a ușura munca, cele peste 5 200 de apartamente (deci un adevărat nou „oraș") explică, dau măsura unei traiectorii continuu ascendente.

Ca totdeauna, oamenii Văii Jiului întîmpină cu fruntea sus tradiționala Zi a minerului : planul pe luna iulie — însuflețitoarea lună a Congresului partidului — a fost depășit. Două vești, două victorii s-au întrețesut în aceste zile în cuprinsul Văii, amplificîndu-și ecourile. Aproape concomitent, minerii de la Aninoasa și de la Lupeni au scos „la ziuă" cea de-a zecea mie tonă de cărbune dată peste plan de la începutul anului.

O dată cu cărbunele, și prin acest cărbune, întrecerea socialistă scoate „la ziuă" profiluri de colective, inițiative și recorduri. Cîteva secvențe :

Lupeni. În curtea minei stau alături, într-o simbolică legătură ce nu poate scăpa nimănui, placa comemorativă închinată zilei de 6 august 1929, înconjurată mereu de proaspete flori (printre care și buchețelul de garoafe roșii așezat de mîinile bătrînei Ana Golcea, neuitata prezență din filmul închinat Lupenilor) și panourile consemnînd bătălia pentru mai mult și mai bun cărbune, dusă de cei ce au preluat făclia generației de atunci.

Fruntaș este sectorul trei condus de Ioan Ștefănuț. Destinul său este caracteristic pentru drumul parcurs de majoritatea celor aproape 1 500 de absolvenți de pînă azi ai Institutului de mine din Petroșeni. În anii noștri, minerul Ștefănuț a devenit inginer. Stima de care se bucură printre oameni e reciprocă. O simt, din căldura, din pasiunea cu care vorbește despre succesele celor patru vestite brigăzi din sector, conduse de Petre Constantin, Sabin Ghioancă și Ioan Ghioancă. Colective care au în permanență la activul lor mii de tone de cărbune peste plan. Dar a patra brigadă ? Acum ea este aceea care se bucură de întregul sprijin. Explicația ?

— Brigada a rămas o vreme în urmă. Acum, comentează inginerul, ea a sărtat iarăși. A preluat-o curajos un comunist, Ilie Rășinaru, crescut la școala brigăzii lui Sabin Ghioancă.

Uricani. Numele lui Constantin Sorescu era de multă vreme cunoscut și amintit printre cele ale unor vrednici șefi de brigadă. Dar ceea ce face ca acest nume să depășească acum perimetrul Uricanilor și să se imprime în conștiința întregii Văi a cărbunelui este inițiativa, gîndită și luată de omul tînăr și cutezător. El a observat, într-o vreme, că productivitatea muncii nu crește pe măsura posibilităților cînd se lucrează în colective mici, restrînse. Și atunci, cu ajutorul celorlalți comuniști, și-a asumat o mai mare răspundere, aceea de a aduna brigăzile risipite într-una singură, complexă. De la două, la șase și mai apoi la opt abataje-cameră, treptata concentrare a forțelor a dovedit, printr-o mult mai rațională exploatare a stratului de cărbune și folosire a utilajelor, temeiul economic al acestei idei.

Și, de curînd, un alt șef de brigadă, Miron Năsăleanu, a preluat inițiativa, anunțîndu-se de pe acum un serios concurent în întrecerea cu brigada lui Sorescu, care își depășește cu regularitate planul cu peste o treime. Prin aceste rezultate, inițiativa de la Uricani, a organizării brigăzilor complexe, începe să capete drept de cetățenie și în alte mine din Valea Jiului.

Aninoasa. Aici întîlnesc brigada lui Dionisie Barta, care sfredelește, la 232 metri adîncime, un nou puț de mină. Este un imens cilindru, care va atinge 600 de metri adîncime, avînd un diametru — la betonare — de șase metri. Oamenii lui Dionisie Barta, brigadă omogenă, de veche tradiție, au pînă astăzi la activul lor peste trei kilometri și jumătate săpați și betonați pe verticalele noilor drumuri ale cărbunelui. În ritmuri record. Dar să-i dăm cuvîntul lui Barta însuși, unul dintre delegații comuniștilor Văii Jiului la Congres :

— Am putut duce acolo cu mine un mandat de onoare încredințat de minerii noștri : recordul de 71 de metri săpați și betonați într-o singură lună, închinat celui de-al IX-lea Congres. Putem face și mai mult, pentru a răspunde importantelor sarcini puse de partid — de a se obține, în 1970, aproape de două ori mai mult cărbune decît astăzi. Iar pentru asta trebuie să deschidem cît mai repede și mai bine noile drumuri spre zăcămintele subpămîntene.

— Pe ce căi ?

— Cheia este ridicarea gradului de mecanizare. Vitezele noastre de înaintare de azi sînt mai mult decît duble față de cele cînd foloseam metoda „clasică". Acum, clasică în munca noastră a devenit însușirea și folosirea cu perseverență a tehnicii noi. Fără aceste mijloace, tot mai perfecționate, noi n-am fi putut obține depășirea, de la începutul anului pînă

CONSTANTIN SORESCU
șef de brigadă la mina Uricani

astăzi, de 135 de metri peste plan.

...Pretutindeni, în subteran ca și la suprafață, Valea Jiului este un vast șantier orientat cu fața spre marile perspective deschise de cel de-al IX-lea Congres al partidului. Un șantier cu multe schele, cu multe fundații, pe care simți freamătul viitoarelor acte constructive. Dar nu numai un șantier în sensul propriu al cuvîntului, ci un perimetru de muncă și creație, unde se întrepătrund noile magistrale ale cărbunelui cu priveliștea așezărilor înnoite, vigoarea, dinamismul noilor inițiative cu orizonturi de viață tot mai largi.

Iar din toate acestea se schițează, în atenția întregii țări, profilul în cărbune al eroicului detașament minieresc, căruia, de ziua lui, poporul întreg îi urează : **„Noroc bun !"**

Victor VÎNTU

Cinste muncii de miner

(Urmare din pag. I-a)

În perioada 1966—1970, producția de cărbune va trebui să sporească de 1,7—1,8 ori, creîndu-se totodată condiții pentru un ritm ridicat de creștere și după anul 1970. În aceeași perioadă se va dezvolta extracția de minereuri feroase și neferoase și de alte minereuri necesare dezvoltării economiei naționale.

Partidul cheamă muncitorii, inginerii, tehnicienii, specialiștii din industria minieră să acorde toată atenția sporirii extracției în minele existente și, în același timp, deschiderii minelor noi la termenele stabilite. O mare importanță în acest sens are extinderea metodelor moderne de deschidere, pregătire și exploatare a minelor, care asigură o înaltă productivitate, viteze mari de înaintare. Tehnica modernă, mașinile și utilajele cu care sînt înzestrate minele trebuie să fie folosite cu întreaga lor capacitate, astfel ca rezultatele muncii minerilor să fie cît mai rodnice.

Oameni entuziaști, plini de inițiativă, de dragoste și devotament pentru construcția socialistă, minerii muncesc cu perseverență pentru a îndeplini cu succes sarcinile ultimului an al șesenalului, creînd prin aceasta o bază trainică pentru viitorul cincinal. În atenția lor se cuvine să stea în permanență grija pentru depășirea planului la extracția de cărbune, minereuri feroase și neferoase, pentru îmbunătățirea continuă a calității produselor și reducerea prețului de cost.

În această zi, întregul nostru popor felicită din toată inima pe bravii mineri ai patriei și le urează noi și însemnate succese în munca lor plină de rodnicie pentru îndeplinirea sarcinilor puse în fața lor de partid în opera măreață de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră.

Adeziunea noastră unanimă

(Urmare din pag. I-a)

Încerc să notez conștiincios părerile unora dintre ei, diferiți ca vîrstă și preocupări, dar asemănători prin viața nouă, demnă, prin aspirațiile lor, asupra primului articol al Constituției : **Dinu Nicolae**, tehnician, (zîmbind, cu fața, cu ochii, cu inima lui toată) : „Țara e a noastră !" ; **Anca Mateescu**, studentă : „Sîntem un stat socialist. Voi învăța ca pentru comunism. Doar voi trăi și eu în comunism !" ; **Alexandrina Popescu**, casnică : „E bine în țara noastră, și va fi și mai bine. Am două fete, cea mare e măritată, locuiește într-un bloc nou cu soțul ei, muncesc și se înțeleg de minune ; cea mică învață. Statul nostru îi asigură înlesniri materiale de care eu nu m-am putut bucura în trecut. Așa văd eu socialismul cristalizat în Articolul 1 al Constituției" ; **Gabriel Dinescu**, ofiter : „Al mei sînt de la țară, din Arges. Cooperatori. De acolo am plecat. Am făcut școala medie gratuit, apoi școala militară și acum, eu, țăranul sărac de ieri, sînt maior în Armata Republicii noastre socialiste. Prin prisma acestor realități citesc eu primul articol înscris în legea noastră fundamentală".

...Aș putea continua cu redarea a zeci și sute de păreri asemănătoare.

Fiecare articol al noii Constituții se găsește adînc înrădăcinat în filele istoriei luptei poporului nostru pentru eliberare socială și națională. Încercările unor mari patrioți luminați din trecut de a înflori țara au fost continuate în anii noștri, pe un plan infinit mai înalt, și înfăptuite, sub conducerea partidului, temeinic, definitiv, dar mereu sub același gînd al propășirii patriei.

Patria noastră e România socialistă. De aceea, politica înțeleaptă a partidului comuniștilor, de ridicare a ei pe noi culmi ale progresului și civilizației, întrunește adeziunea noastră unanimă !

ADUNĂRI FESTIVE

Cu prilejul Zilei minerului, sîmbătă după-amiază au avut loc în țară adunări urmate de manifestări cultural-artistice.

La adunarea minerilor din Lupeni a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Călin, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional Hunedoara al P.C.R. După ce a evocat trecutul glorios de luptă al minerilor de aici, care în august 1929 au înscris pagini de glorie nepieritoare în istoria mișcării muncitorești din țara noastră, vorbitorul a subliniat entuziasmul cu care ei muncesc pentru îndeplinirea planului pe ultimul an al șesenalului, pentru transpunerea în viață a sarcinilor trasate de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R.

Asemenea adunări au avut loc la Aninoasa, Vulcan, Uricani, Petrila, Lonea, Bănița, Brad, Teliuc, Ghelar, Filipeștii de Pădure, Șotînga, Ceptura, la minele din bazinul Comănești și în alte localități din țară.

În cadrul adunărilor vorbitorii au scos în evidență succesele obținute de întregul nostru popor, în anii puterii populare, noile condiții de muncă și de viață create minerilor prin grija partidului și guvernului.

Cu acest prilej au fost înmînate ordine și medalii, conferite cu ocazia Zilei minerului.

(Agerpres)

Dîrzenie în adîncuri

Din calendarul lunii iulie inginerul Petru Clej întorsese abia două file. În seara aceea se centralizaseră realizările minerilor de la exploatarea Herja în întîmpinarea Congresului partidului. Spre satisfacția întregului colectiv, planul și angajamentele fuseseră îndeplinite întocmai.

Inginerul Clej era frămîntat de o idee. Acum s-a hotărît. În planul de investiții al minei avea trecută săparea unei galerii direcționale pentru punerea în exploatare a unor noi zăcăminte de minereu. În condiții normale însă străpungerea unei asemenea magistrale în subteran ar fi cerut un timp foarte lung. La Herja roca este foarte dură, condițiile de lucru deosebite. Vitezele medii de înaintare realizate pe un singur schimb într-o lună abia depășesc 20 m.l. Se impuneau deci măsuri speciale.

Planul de acțiune l-a întocmit chiar în seara aceea, împreună cu secretarul comitetului de partid. A doua zi au convocat oamenii. Cu toții au fost de acord. S-a hotărît organizarea unei înaintări rapide pe trei schimburi, într-un singur front de lucru.

Vestea s-a răspîndit cu iuțeală în toată mina, pînă în abatajele brigăzii conduse de Mihai Chira și ale șefului de echipă Ioan Prisiopan. La ieșirea din schimb, amîndoi s-au prezentat la comitetul de partid și au cerut să li se încredințeze lor această lucrare. Comuniști încercați, erau cunoscuți ca buni organizatori, fruntași în producție și mai ales oameni de inițiativă.

Prima pușcare a avut loc în dimineața zilei de 4 iulie. La intrarea în mină un panou anunța începerea lucrării și angajamentul brigăzii : obținerea unei înaintări de 100 m l în cursul lunii iulie, din care 60 pînă în ziua deschiderii Congresului partidului.

Ritmul de lucru în zilele următoare a întrecut toate așteptările. Celor doi li s-a alăturat un nou șef de echipă : tînărul Ioan Michiș. Întrecerea pornită între ei a generat în abataje noi energii. În ziua deschiderii Congresului, o telegramă pleacă spre București, ducînd cu ea mesajul celor de la Herja: 89 ml realizați în numai 15 zile. Întrecerea a continuat, stimulată de hotărîrile Congresului al IX-lea al partidului. Măsurătorile efectuate la 1 august au consemnat depășirea integrală a angajamentului : 150,40 m l în 24 zile lucrătoare. Un adevărat record de înaintare. Aceasta este nu numai o remarcabilă realizare în producție. Ea întruchipează vrednicia și dîrzenia comuniștilor de la Herja, hotărîrea întregului colectiv al minei de a îndeplini exemplar planul pe 1965.

Întrecerea de pe noua „magistrală" a polarizat energiile minerilor din întreaga mină. Planul de producție pe primele 7 luni ale anului a fost realizat cu 8 zile mai devreme. Dacă am încărca în vagoane de cale ferată minereul extras peste plan în această perioadă am forma un tren cu 511 vagoane. Calitatea minereului s-a îmbunătățit simțitor. Înfruntînd duritatea și tăriile muntelui, minerii de la Herja înscriu noi realizări pe agenda întrecerii.

Ioan VLANGA
coresp. „Scînteii"

Pentru noi, studenții

(Urmare din pag. I-a)

Pentru înzestrarea laboratoarelor cu aparatură modernă s-au cheltuit în această perioadă fonduri importante. S-au construit noi amfiteatre și săli de cursuri. Educarea și pregătirea noastră profesională sînt încredințate unui corp didactic valoros, din rîndurile căruia fac parte 21 de academicieni și membri corespondenți ai Academiei R. P. Române, peste 100 de doctori și candidați în științe, specialiști apreciați în țară și peste hotare pentru meritele lor pe tărîmul științei și culturii.

Nu este mult de cînd s-a încheiat sesiunea de examene. Acum petrecem o vacanță plăcută după un an de muncă rodnică. Mulți dintre noi ne recreăm în taberele și stațiunile de la munte sau de la mare. Ne vom reîntîlni la toamnă cu forțe proaspete aici, în Clujul nostru drag. Largile drepturi garantate de noua Constituție nouă, tinerilor studioși, eforturile făcute de statul nostru socialist pentru continua îmbunătățire a condițiilor de învățătură, ne mobilizează să ne pregătim tot mai temeinic pentru a deveni cadre cu înaltă calificare, folositoare patriei noastre scumpe — Republica Socialistă România.

Pe marginea a două filme documentare

ARTA PLASTICĂ PE ECRAN

Muzeul Medrea

Opera de popularizare a valorilor artistice găzduite de muzeele noastre se desfășoară multilateral și divers. Cinematografia a demonstrat, mai ales în ultimii ani, că participarea ei la această activitate poate fi eficientă în înțelesul cel mai strict al cuvîntului.

Cred că nu exagerez înscriind filmul dedicat **Muzeului Medrea** printre cele mai convingătoare exemple de bună utilizare a mijloacelor cinematografiei în sprijinul unei propagande cu adevărat culturale. Regizorul filmului, Adrian Petringenaru, a găsit modalitatea de a reconstitui succint biografia artistului, în sensul punctării unora dintre etapele principale nu numai ale vieții, ci și ale operei lui Cornel Medrea. E meritorie încercarea de a găsi coordonatele definitorii ale acestei creații impregnate de un profund sentiment optimist, construită în volume ample, pe un puternic schelet logic. Adrian Petringenaru a preferat comentariul lapidar, lăsînd operei dreptul de a vorbi prin sine însăși. Textul a respins în mod fericit tentațiile unui stil fals metaforic cu care, uneori, filmele de acest gen se încarcă inutil, estompînd impresia pe care trebuie s-o lase, negreșit, imaginea. Scenaristul, optînd pentru o formulă narativă, parcurgînd perioadele unei creații viguroase, a căutat unghiuri elocvente, imprimînd imaginilor o dinamică pe care sculptura lui Medrea o evocă, de altminteri, cu forță. Aș aminti, astfel, modul în care e prezentat relieful „Dragoș Vodă și zimbrul", unde caracterul epic al operei e subliniat printr-un montaj nervos, plin de vervă.

Aparatul alunecă, în alte secvențe, de-a lungul volumelor realizate în curbe voluntare, în forme masive, desprinzînd acea tendință pe care o mărturisește creația lui Medrea de a echilibra calmul interior cu mișcarea amplă, uneori impulsivă. Regizorul a știut să folosească jocul de lumini în reliefarea modelajului plin de noblețe a formelor opulente și clare. Poate că totuși (ca în cazul „Pescarilor", de pildă), aceste jocuri devin întrucîtva ostentative și obositoare.

Muzeul Zambaccian

Tot într-o formulă narativă a încercat și Elisabeta Lalier (care a colaborat la filmul „Medrea") să prezinte cîteva dintre capodoperele aflate la **Muzeul Zambaccian.** (Și trebuie să subliniez, din capul locului, că selecția operelor înfățișate pe ecran este, în general, operată cu grijă). Filmul urmărește cronologic creații ale picturii românești de-a lungul evoluției sale, de la Aman pînă la contemporani. Regizoarea a încercat (de cele mai multe ori cu succes) să folosească resursele aparatului de filmat pentru a descoperi farmecul culorii, structura materiei picturale, tușa energică așternută de unii dintre maeștrii paletei. Dar toate aceste calități se pierd într-o narațiune firavă, exterioară, de factură anecdotică. O fată care pare a se plimba fără țintă pe stradă, sub o ploaie necruțătoare, se refugiază întîmplător în muzeu, dînd curs, ai spune, invitației rostite pe un ton sepulcral de crainicul filmului. O vedem apoi cum privește, admiră, e uluită, zîmbește, comentînd mimic pînzele. Naivitatea procedeului e accentuată de unele inadvertențe aproape rizibile : bunăoară, cînd vizitatoarea intră în muzeu e seară, vezi aprinzîndu-se luminile, dar în timp ce parcurge galeriile ploaia încetează și exponatele sînt luminate de un soare strălucitor...

Am regretat că în comentariu nu se aduc precizări, cît de succinte, cu privire la istoricul colecției, la personalitatea fostului critic de artă K. H. Zambaccian — esențiale în cazul unui film de această factură. De altfel, am rămas cu impresia că textul pendulează între formulări uneori exagerat de lapidare („Aman, unul dintre primii noștri pictori realiști", ceea ce nici nu este strict exact) și un stil mult prea ornamentat (pictura lui Petrașcu „sugerează înalte arderi cu flăcări de agate"). Alteori, îmbinarea dintre imagine și text nu e cîtuși de puțin fericită. În vreme ce, de pildă, crainicul vorbește despre arta lui Iser, care evoca „echea Dobroge nevestească și tristă", pe ecran, după o succesiune de priveliști dobrogene, apare un nud asupra căruia se răsfrîng aprecierile prilejuite de imaginile precedente . Sau, în fața sculpturilor de bronz, comentariul vorbește îndelung despre „piatra care domnea în munți".

Aș mai obiecta împotriva modului cam expeditiv în care e tratat tezaurul de artă universală al muzeului și, mai ales, operele de sculptură, unde comentariul artistic e înlocuit de o simplă enumerare a artiștilor reprezentați.

Cred însă că, în pofida inegalității dintre aceste două scurt-metraje ale studioului „Animafilm", ele ne sugerează posibilitățile cinematografiei de a prezenta cîteva dintre momentele importante ale artei noastre. Sculptura ar merita mai multă atenție. Pe cînd un film „Paciurea" ? Știu că la un „Brîncuși" se lucrează în acest moment, dar e vorba de un film de lung metraj. De ce nu și un documentar dedicat, de pildă, operelor aflate în țara noastră ? Sau, așa cum s-a procedat la filmul „Ciucurencu" al regizorului Nussbaum, să se urmărească drumul unei opere de la schița preliminară pînă la forma definitivă.

Socotesc că nu ar fi lipsită de interes reluarea unor analize ale unor opere de artă, descifrarea atîtor sensuri pe care le cuprinde o creație în detaliile ei. Sau să se folosească prilejul unor expoziții de anvergură pentru a se comenta direcțiile principale de dezvoltare ale artei noastre contemporane. Eficiența educativă a unor asemenea filme ar fi de netăgăduit.

Dan GRIGORESCU

Se naște un nou model *(în atelierul de creație de la țesătoria de mătase „Select" din Capitală)*

TEATRE

Teatrul de vară din parcul Herăstrău : **Paharul cu apă** — (spectacol prezentat de Teatrul Muncitoresc C.F.R. — orele 20). Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (grădina Boema) : **Carnaval la Tănase** — (orele 20). Circul de stat : **Internațional circ** — (orele 16 și orele 20)

CINEMATOGRAFE

UNORA LE PLACE JAZUL : Sala Palatului R. P. Române (orele 17,30 și orele 20,45), Republica — 8,30; 11; 13,30; 16,15; 19; 21,30, Festival — 8,30; 11; 13,30; 16,15; 19; 21,30; la grădină (completare **Lucrările celui de-al IX-lea Congres al P.C.R.**) — Pasajul Eforie — orele 20,15. **ROMULUS ȘI REMUS** — cinemascop : Patria (completare **Melodiile străzii**) — 8,30; 11,15; 14; 16,45; 19,30; 22, București (completare **Melodiile străzii**) — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 21,15, Stadionul Dinamo (completare **Melodiile străzii**) — Șos. Ștefan cel Mare — orele 20,15, Arenele Libertății (completare **A cui e vina ?**) — Parcul Libertății — orele 20,30, Excelsior (completare **A cui e vina ?**) — 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30, Grivița (completare **A cui e vina ?**) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30, Modern (completare **A cui e vina ?**) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30. **DOMNUL :** Carpați (completare **Construim**) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30, Grădina „Progresul" (completare **Construim**) — Str. Ion Vidu nr. 5 — orele 20,15, Tomis (completare **Construim**) — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădină — orele 20,15, Melodia (completare **Construim**) — 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15. **STRIGĂTUL :** Luceafărul (completare **Surîsul**) — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, Expoziția realizărilor economiei naționale a R.P.R. — Piața Scînteii — orele 20,15, Grădina „Doina" (completare **Surîsul**) — Str. Doamnei nr. 9 — orele 20,15, Feroviar (completare **Surîsul**) — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 19; 21,30. **CÎNTIND DESPRE ARIZONA :** Capitol (completare **Drumul**) — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21; la grădină — orele 20,15. **FIUL CĂPITANULUI BLOOD** — cinemascop : Central (completare **Muzeul Cornel Medrea**) — 9,30; 11,45; 15; 16,15; 18,30; 20,45, Unirea (completare **Urma roșie**) — 11; 16; 18,15; la grădină — orele 20,15. **DAȚI-MI CONDICA DE RECLAMAȚII :** Lumina (completare **Oltenii din Oltenia**) — 10; 12,30; 15,15; 18; 20,30, Giulești (completare **Oltenii din Oltenia**) — 15,30; 18; 20,30. **JUNGLA TRAGICĂ :** Union — 15,30; 18; 20,30, Popular — 10,30; 16; 18,15; 20,30. **PROGRAM PENTRU COPII:** Doina — 10; 11,15; 12,30. **OLIVER TWIST :** Doina — 13,45; 16,15; 18,45; 21, Cultural — 15,30; 18; 20,30. **LUCRĂRILE CELUI DE-AL IX-LEA CONGRES AL P.C.R. — ZÎMBETUL — AMINTIRI CONTEMPORANE — FOTBALIȘTI, NU UITAȚI COPILĂRIA — PRIMUL CARNAVAL SOCIALIST — LECȚIE ÎN INFINIT — LIOZBARK WARMINSKI :** Timpuri Noi — 10—21 în continuare. **PRELUDIU 11** — cinemascop : Înfrățirea între popoare (completare **Casa cetate**) — 11,30; 15; 17,30; 20, Miorița (completare **Laminorul de țevi**) — 9,45; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45. **ÎNTÎLNIRE LA ISCHIA** — cinemascop : Dacia (completare **Sport nr. 3/1965**) — 9,30; 14; 16,15; 18,45; 21, Grădina „Buzești" (Str. Buzești nr. 9—11) — orele 20,15, Volga (completare **Spre cer** — cinemascop) — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21. **AMERICA, AMERICA** (ambele serii) : Buzești — 11,30; 15,30; 18, Cotroceni — 10; 14; 17,15; 20,30. **UN LUCRU FĂCUT LA TIMP :** Victoria (completare **La cel mai înalt nivel**) — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21, Bucegi (completare **La cel mai înalt nivel**) — 10; 12,15; 16; 18,30; 21; la grădină — orele 20,30. **DECORAȚII PENTRU „COPIII MINUNE" :** Flacăra (completare **Muzeul Cornel Medrea**) — 10; 16; 18,15; 20,30, Flamura (completare **Saveri Dunecovski**) — 10; 12; 16; 18; 20 **ZIDUL ÎNALT :** Vitan (completare **Trei grăsuți**) — 16; 18, Progresul (completare **Cai arabi**) — 11,30; 15,30; 18; 20,15. **CÎNTIND ÎN PLOAIE :** Grădina „Vitan" — Calea Dudești — orele 20,30. **DE DOI BANI VIOLETE :** Munca — 16; 18,15; 20,30, Viitorul — 16; 18,15; 20,30. **FEMEIA NECUNOSCUTĂ :** Arta — 11; 15; 18; 21; la grădină — orele 20,30. **RABY MATYAS :** Moșilor — 16; 18,15; la grădină rulează filmul **UCIGAȘII DE FEMEI** — orele 20,30. **SĂRITURĂ ÎN ÎNTUNERIC :** Colentina — 16; 18,15; 20,30; la grădină — orele 20,15, Crîngași — 16; 18,15; 20,30. **PENSIUNEA BOULANKA :** Floreasca — 10,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30 **BRĂȚARA DE GRANATE** — cinemascop : Rahova (completare **Minunea de la Ghiza**) — 10,30; 13,30; 17,45; 20; la grădină rulează filmul **LEGEA ȘI FORȚA** — orele 20,30. **NEAMUL ȘOIMAREȘTILOR** — cinemascop (ambele serii) : Lira (completare **Șoimii**) — 15,30; 19; la grădină rulează filmul **ZBORUL ÎNTRERUPT** — orele 20,15. **CUM SE REUȘEȘTE ÎN DRAGOSTE :** Drumul Sării (completare **Construim**) — 11; 15,30; 17,45; 20, Pacea (completare **Fotbaliști, nu uitați copilăria**) — 11; 16; 18,15; 20,30. **WINNETOU** — cinemascop: Ferentari — 10,30; 16; 18,15; 20,30, Cosmos — 15,45; 18; 20,15. **REBELUL MAGNIFIC :** Grădina „Progresul-Parc" (completare **Marile emoții mici**) — Piața Libertății — orele 20.30

TELEVIZIUNE

Orele 8,50 — Gimnastica de înviorare la domiciliu. 9,00 — Rețeta gospodinei 9,30 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar. **Navomodelism. Telejurnalul pionierilor. Hai piticii..** 11,00 — **Emisiune pentru sate.** 19,00 — **Jurnalul televiziunii.** 19,20 — Filmul documentar **„Bun gust... gust bun".** 19,50 — Maeștrii genului scurt . **O'Henry.** 20,50 — Filmul **„Violeta".** 22,40 — **Jurnalul televiziunii** (II). 22,50 — **Telesport.** În încheiere : **buletin meteorologic**

CUM E VREMEA

Timpul probabil pentru zilele de 10 și 11 august. În țară : Vremea va deveni schimbătoare cu cer temporar noros, exceptînd sud-estul țării, unde va rămîne frumoasă și călduroasă, cu cer mai mult senin. Va ploua local mai frecvent în Ardeal. Vînt slab pînă la potrivit din sectorul vestic. Temperatura în scădere ușoară în nord-vestul țării și staționară în rest. Minimele vor fi cuprinse între 8 și 18 grade, iar maximele între 22 și 32 grade. Local mai ridicate în sud-est. În București și pe litoral : Vreme călduroasă și frumoasă, cu cer variabil, mai mult senin. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit din sectorul vestic. Temperatura staționară la început apoi în scădere ușoară.

Cronica zilei

Sîmbătă după-amiază, a sosit în Capitală prof. dr. Ruslan Abdulgani, ministru coordonator al relațiilor publice din Indonezia, pentru a participa la lucrările celui de-al III-lea Seminar privind dezvoltarea națională a Indoneziei și ale celei de-a VI-a Conferințe a studenților indonezieni din Europa, care are loc la București. Oaspetele este însoțit de funcționari superiori indonezieni. La sosire, pe aeroportul Băneasa, erau de față acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Învățămîntului. Au fost prezenți generali Sambas Atmadinata, ambasadorul Indoneziei la București, și membri ai ambasadei.

*

Sîmbătă a părăsit Capitala primarul orașului Surabaya din Indonezia, Murachman, care împreună cu soția a făcut o vizită de 10 zile în țara noastră, la invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea. Oaspeții au vizitat orașele București, Constanța, Ploiești, Brașov, stațiunile de pe litoral și de pe Valea Prahovei.

(Agerpres)

Un nou punct de trecere peste Dunăre

Direcția Navigației Civile din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor anunță că, începînd din ziua de 8 august 1965, trecerea peste Dunăre în Dobrogea se poate face și prin punctul Chiciu, din apropierea orașului Călărași, debarcarea avînd loc în dreptul localității Ostrov. Pe aici se pot trece autocamioane fără remorci, cu o greutate pînă la 7 tone, turisme, motociclete etc.

Trecerile sînt organizate zilnic, între orele 5 și 21 cu plecări din oră în oră în ambele sensuri. În acest fel distanța dintre București și Constanța se scurtează cu circa 35 de km, față de trecerea prin Giurgeni-Vadul Oii.

Trecerile autobuzelor, autocarelor și autocamioanelor cu remorci se vor face în continuare prin punctul Giurgeni-Vadul Oii.

România la concursul de vinuri de la Ljubljana

La cel de-al XI-lea Concurs internațional de vinuri din acest an de la Ljubljana au intrat în competiție peste 1 000 de probe de vinuri și alte băuturi alcoolice. Au fost reprezentate aici 26 de țări cu renumite podgorii, printre care Franța, Italia, Spania, Ungaria, Grecia. Prin calitățile lor, vinurile românești au ocupat și la acest concurs un loc de cinste. Din cele 39 probe de vinuri, 25 au primit medalii de aur, iar 13 de argint. Printre vinurile care au primit medalii de aur, se numără cele superioare Chardonney de Murfatlar, Traminer de Tîrnave, Cabernet-Sauvignon de Segarcea, Tămîioasa românească de Pietroasele și Drăgășani, Grasa de Cotnar, Merlot de Odobești și Valea Călugărească, iar dintre vinurile curente Albul de Odobești și Roșul de Tohani și Nicorești.

La concurs țara noastră a participat și cu trei probe de Vermut și două de șampanie, care au primit medalii de aur. De asemenea, din cele 7 probe de rachiuri și coniacuri, 5 au fost distinse cu medalii de aur și două cu medalii de argint.

Bilanț Ljubljana 1965 : România — 35 medalii de aur și 15 de argint.

(Agerpres)

Trei puncte de vedere și realitatea

(Urmare din pag. I-a)

Aceasta cu atît mai mult, cu cît este vorba, în numeroase cazuri, de obiective mari, care adăpostesc mii de animale. În legătură cu aceasta, ne-am adresat proiectantului, constructorului și beneficiarului.

Repede, dar și bine

Horia Marian, directorul Institutului de studii și proiectări agricole : *„E adevărat că termenele fixate pentru predarea proiectelor sînt, uneori, destul de tîrzii, împiedicînd activitatea normală a constructorului. Dacă nu reușim să întocmim documentația mai din vreme decît o facem în prezent, aceasta se datorește în cea mai mare parte faptului că ni se comandă cu întîrziere temele de proiectare, iar volumul de lucrări ce ni se cere într-un anumit termen întrece capacitatea noastră de proiectare“.*

Într-adevăr, așa este. Întîrzierea comenzilor cauzează amînarea predării proiectelor și începerii lucrărilor. Totuși, din analiza mai atentă a situației rezultă că nepredarea la timp a documentației se datorește și unor deficiențe ce se manifestă în activitatea institutului. Iată un caz. Cu cîtva timp în urmă au fost trimise institutului spre avizare o serie de note de comandă întocmite pentru proiectele vechi, la care s-a schimbat soluția constructivă. După circa o lună de zile, ele au fost respinse pentru un mic viciu de formă, care putea fi rezolvat operativ.

— Stabilirea cu întîrziere a temelor de proiectare, afirma în continuare tov. Marian, *are și un alt dezavantaj. Fiind puși în situația să lucrăm repede, soluțiile pe care le dăm nu sînt întotdeauna cele mai bune și mai economicoase.*

Noi am mai adăuga un lucru : **întocmindu-se în pripă, cu anumite greșeli, la avizare se aprobă proiectul ca atare, dar se anexează, uneori, liste întregi de recomandări. Or, practic, în asemenea situații, proiectul inițial se reproiectează.**

— Întîrzierile, sublinia proiectantul, *se datorează și faptului că în unele cazuri beneficiarul ne cere să introducem în proiectele deja întocmite soluții noi, care necesită alte calcule, deci timp în plus.*

— Cum pot fi evitate în viitor asemenea deficiențe ?

— În primul rînd prin reglementarea sistemului de stabilire a obiectivelor. Acestea trebuie să fie fixate nu în anul curent, ci cu cîteva luni înainte de începerea lui. De asemenea, socotesc că în etapa actuală, cînd în locul grajdurilor obișnuite se merge tot mai mult pe construcții de tip industrial, sînt necesare un studiu mai aprofundat asupra soluțiilor celor mai moderne, o experimentare serioasă a unui proiect înainte de a trece la execuția lui.

Această ultimă problemă ridicată de proiectant prezintă o deosebită importanță. Beneficiarul trebuie să-i acorde toată atenția în viitor. Subliniem acest lucru fiindcă în ultima vreme, din cauza înlocuirii unor soluții constructive cu altele (la grajdurile de taurine, bunăoară) care sînt mai avantajoase, mai economice decît cele stabilite inițial, s-au refăcut o serie de lucrări, care, bineînțeles, au necesitat alte cheltuieli. O exigență sporită se cere și din partea proiectanților. Cu ocazia unei ședințe, la Sfatul popular regional București se sublinia că proiectele făcute de I.S.P.A. pentru drumurile de la fermele de animale au un mare defect : sînt înguste, au curbele mici, nu asigură scurgerea apei. Proiectantul ar trebui să aibă în vedere că drumurile ca și alte lucrări, de altfel, nu se fac ca să fie stricate peste cîțiva ani. Este necesar să se lucreze de la început cu spirit de răspundere.

Un dialog și cîteva concluzii

Al doilea popas îl facem la Trustul regional de construcții-București, întreprindere care execută o mare parte din construcțiile gospodăriilor de stat din regiune. Tovarășul **Andrei Bernath**, directorul acestei instituții, ne spune :

— De ce nu construim mai repede decît în prezent ? Din cauza beneficiarului. An de an, acesta definitivează cu mare întîrziere lista de lucrări. Anul acesta, abia spre sfîrșitul lunii martie am primit o asemenea listă și nici atunci completă. Urmau să mai fie avizate lucrări în valoare de 11 milioane de lei, iar altele, care echivalau cu 21 milioane de lei, să fie scoase complet din plan. Stabilirea cu întîrziere a obiectivelor provoacă tot felul de neajunsuri. Cel mai important este că nu dă posibilitate proiectanților să se apuce de lucru încă de la începutul anului, să ne predea proiectele în primele luni și nu în iunie, iulie, sau chiar în august, așa cum se întîmplă uneori. Întrucît proiectele ne vin cu întîrziere, nouă, constructorilor, ne rămîne, practic, foarte puțin timp favorabil de lucru. Nici la ora aceasta nu ni s-au putut preda documentațiile necesare pentru lucrări în valoare de circa 10 milioane de lei, reprezentînd băi, cantine, ateliere mecanice etc. Noi cerem beneficiarului, respectiv Trustului Central G.A.S., să acorde o mai mare atenție acestor probleme, să hotărască din vreme ce vrea să facă anul următor, să ne predea documentațiile la timp și atunci treburile vor merge incomparabil mai bine.

Ne-am adresat tovarășului **Stoian Petrescu**, secretar general în Trustul Central Gostat, rugîndu-l să ne explice de ce în unele cazuri se stabilesc cu mare întîrziere obiectivele care trebuie construite. Iată răspunsul :

— Întîrzierile care se semnalează nu sînt pricinuite de Gostat. De ani de zile, datorită unei metodologii de plan necorespunzătoare, noi nu putem stabili decît în primele luni ale anului toate obiectivele pe care le avem de construit. Această întîrziere provoacă la rîndul ei alte greutăți, bunăoară la definitivarea studiilor tehnico-economice. Pînă să fie aprobate, pînă să se stabilească modul de procurare a materialelor necesare etc. se poartă discuții, trece mult timp.

Ce concluzii se desprind din afirmațiile constructorului și ale beneficiarului ? **La prima vedere s-ar părea că fiecare are dreptate. Cert este însă că, indiferent de motivele și argumentele invocate, se pierd luni de zile în fiecare an, pînă încep lucrările pe șantiere. Această situație anormală trebuie să fie curmată. Pentru buna desfășurare a activității în construcții, se impune ca de acum încolo să se ia toate măsurile necesare ca obiectivele să fie fixate cu mult timp înainte de începerea anului, astfel ca proiectele să poată fi întocmite la timp. Aceasta va duce la îmbunătățirea proiectării, la deschiderea din vreme a finanțării, la desfășurarea normală a lucrărilor de construcții.**

O analiză mai atentă a situației de pe unele șantiere din regiune arată că întîrzierile ce survin în predarea diferitelor obiective sînt pricinuite, în mare măsură, și de constructori. Iată ce ni se spunea în această privință la Trustul central G.A.S. :

— Datorită faptului că nu întotdeauna se asigură pe șantiere forță de muncă suficientă, mijloace de transport, asistență tehnică calificată, unele lucrări se desfășoară într-un ritm nesatisfăcător, sînt de slabă calitate.

Afirmațiile sînt pe deplin întemeiate. Ce-i drept, uneori, această situație se datorește faptului că lucrările încep cu întîrziere, coincid cu perioadele de vîrf în agricultură, care, după cum se știe, antrenează foarte multe forțe de muncă și mijloace de transport. Sînt însă și cazuri cînd deficiențele amintite mai sus sînt pricinuite și de slaba preocupare manifestată de constructori pentru desfășurarea ritmică a lucrărilor, potrivit graficelor întocmite. Anul trecut, datorită faptului că trustul regional de construcții nu și-a organizat bine munca pe unele șantiere, nu a asigurat tot timpul forța de muncă, utilajele, mijloacele de transport și materialele necesare, lucrările s-au desfășurat cu încetineală. La Ciulnița, bunăoară, au fost cazuri cînd la construirea unui grajd au lucrat 2—3 oameni, iar șeful de șantier era prezent între două trenuri. În alte locuri s-a semnalat lipsa unor cadre bine calificate, fapt care a dus la executarea unor lucrări de slabă calitate. La G.A.S. Urziceni, datorită motivului arătat mai sus, stufitul a fost prost așezat și apa, în loc să se scurgă pe acoperiș, pătrundea în interior. Bineînțeles, stufitul a trebuit să fie desfăcut și așezat din nou. Alți bani, altă distracție. Asemenea deficiențe se repetă și în acest an. Este timpul ca ele să fie lichidate.

În ultima vreme, Comitetul regional de partid București, sfatul popular regional au analizat împreună cu beneficiarul, proiectantul, constructorul și organele bancare situația executării construcțiilor, stabilind o serie de măsuri.

Unele măsuri sau prevederi ale minutelor încheiate rămîn însă pe hîrtie. Se fac adrese, se poartă corespondență în care o parte aruncă vina asupra alteia, în loc ca toți să pună serios umărul la treabă și să rezolve problemele în litigiu. Este necesar să se ia cele mai potrivite măsuri în vederea executării la timp și în cele mai bune condiții a construcțiilor prevăzute.

Radu ATANASESCU
Florea CEAUȘESCU

DE PRETUTINDENI

ORAȘUL AFRODISII TRANSFORMAT ÎN MUZEU

În secolul III î.e.n. în sud-estul Turciei, pe malul anticului riu Meander, se înălța un oraș cu clădiri sclipitor de albe în stil ionic consacrat Afroditei. Cu multe secole în urmă, martor al istoriei grecești, romane și bizantine, Afrodisii era o adevărată comoară de artă. Între secolele XI și XIV, orașul a început treptat să decadă. La începutul secolului al XVIII-lea, pe ruinele orașului s-a construit un sat turcesc sărac, Gaira.

În 1959 guvernul turc a hotărît să conserve rămășițele acestui oraș legendar. Așezarea a fost mutată departe de ruine, iar săpăturile efectuate scot la iveală realizări inegalabile ale arhitecturii și sculpturii antice grecești. Unul din cele mai grandioase monumente din Afrodisii este stadionul cu 30 000 de locuri.

ȘI TAURUL SE OPRI

Profesorul Delgado de la Universitatea Yale (S.U.A.) a efectuat următoarea experiență :

Omul de știință a coborît la Cordoba (Spania) într-o arenă de luptă cu taurii, neînarmat, dar înzestrat cu pînză roșie. Taurul s-a îndreptat furios spre Delgado dar, ajungînd la numai cîțiva metri de el, se opri și se îndepărtă.

Cu o zi înaintea experienței, pe anumite părți ale creierului taurului au fost aplicați electrozi. Acești electrozi serveau drept antene pentru semnalele pe care Delgado le emitea cu ajutorul unui mic aparat de emisie pe care-l ținea în mînă. Aceste semnale au făcut ca taurul să se oprească, iar apoi să se îndepărteze de profesor.

În acest fel, Delgado a demonstrat că se poate influența comportarea unui animal prin semnale emise din exterior.

MAȘINĂ DE SCRIS PENTRU PARTITURI MUZICALE

Acțiunile societății „Imperial Typewriter“ au crescut simțitor la bursa din Londra după ce s-a aflat că deține în exclusivitate brevetul unei mașini de scris pentru partituri muzicale. Inventatoarea, Lil Pavey, în vîrstă de 48 de ani, a lucrat la perfecționarea acestei mașini de scris 15 ani.

Recent, apele lacului artificial Schiffenen (Elveția) au scăzut atît de mult încît au pierit mii de pești

SPORT

Campionatul mondial universitar de șah

Înaintea ultimei runde, România pe locul III

În întrecerile universitare de șah de la Sinaia va avea loc astăzi după-amiază ultima rundă. Ieri, selecționata studențească a țării noastre a întîlnit echipa Ungariei și scorul este favorabil jucătorilor români cu 2—1 (1). În partida întreruptă Gheorghiu are un ușor avantaj la Covaci. Surpriza rundei o constituie victoria reprezentativei R. D. Germane cu 2,5 — 1,5 în meciul cu selecționata Cehoslovaciei. Celelalte două întîlniri s-au înregistrat astfel : Danemarca — Izrael 1—1 (2); U.R.S.S. — Olanda 1—0 (3). Consumarea partidelor întrerupte din cadrul rundei a 7-a a stabilit următoarele rezultate finale : România — Cehoslovacia 2—2 ; R. D. Germană — Izrael 2—2 ; Anglia — Ungaria 2,5—1,5 ; Danemarca — Olanda 2,5—1,5. În clasament conduce U.R.S.S. cu 18 puncte (3), urmată de Izrael — 17,5 (2), România — 15 (1) și Cehoslovacia — 15 puncte.

Program competițional

■ Pe hipodromul din Ploiești, se dispută astăzi, începînd de la ora 9,30, Derby-ul de trap al R. P. Române — principala alergare a anului. Probele sînt rezervate celor mai buni cai de 4 ani și se desfășoară pe distanța de 3300 m.

■ Reprezentativele de baschet (tineret) ale Bucureștiului și Sofiei se întîlnesc astăzi din nou, de la ora 18, pe terenul bazei sportive Știința din Capitală. În meciurile de ieri, echipa noastră masculină a cîștigat cu 84—66 (39—31), iar cea feminină a fost întrecută cu 54—44 (21—16).

■ La strandul „Tineretului“, înotătorii bucureșteni finaliști iau parte astăzi la ultimele probe din cadrul fazei pe Capitală a campionatului republican. Primul start se va da la ora 18.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

NATAȚIE. — În cadrul unui concurs desfășurat la Harkov, tînărul sportiv sovietic Semion Belitz-Geimann, în vîrstă de 19 ani, a stabilit două noi recorduri ale Europei în probele de 800 m și 1 500 m liber, cu timpurile de 8'58" 7/10 și respectiv 17'01"9/10. Belitz-Geimann este primul înotător european care parcurge distanța de 800 m sub 9'.

● În prezent se duc tratative ca după desfășurarea campionatelor europene de atletism de la Budapesta (anul viitor), să aibă loc un meci amical între selecționata Europei și cea a S.U.A. Întîlnirea urmează să se desfășoare în septembrie la Budapesta, iar returul în 1967 la Los Angeles.

ȘAH. — Meciul contînd pentru semifinalele campionatului mondial dintre Tal (U.R.S.S.) și Larsen (Danemarca) a continuat la Bled cu desfășurarea partidei a 9-a. La mutarea a 41-a, partida a fost întreruptă cu avantaj pozițional pentru Larsen. Tal a declarat însă că are șanse să „scoată“ remiză.

FOTBAL. — Echipa iugoslavă Steaua Roșie Belgrad și-a început turneul în R.F. Germană jucînd la Brunswick cu echipa locală Eintracht. Gazdele au învins cu scorul de 3—2 (1—0).

FOTBAL

Borussia Dortmund — Dinamo București 1—1

Echipa de fotbal Dinamo București a întîlnit sîmbătă la Dortmund formația Borussia, deținătoarea „Cupei R. F. Germane“. Scorul final : 1—1. După numai două minute de la începerea partidei Ene II a deschis scorul fructificînd o pasă a lui Pîrcălab. Gazdele au egalat în minutul 43 prin centrul atacant Wosab.

REPORTAJ DIN TURCIA

DISPUTA PETROLULUI

Problema petrolului m-a întîmpinat în capitala Turciei sub forma unei echipe alcătuite din trei tineri care, privind cu oarecare circumspecție în jur, lipeau pe înserat afișe și mici placarde în vitrinele magazinelor de pe Bulevardul Atatürk, artera centrală a Ankarei. Iată unul din textele supuse astfel privirilor publicului : *„Cetățene ! Din cauză că există o lege necorespunzătoare a petrolului, că această lege este interpretată anapoda, sîntem obligați să plătim străinilor pentru consumul intern de petrol milioane de lire în fiecare an. Să punem toți umărul pentru ca această problemă patriotică să fie rezolvată“.* Textul purta o semnătură : Asociația studenților de la Facultatea de Agronomie a Universității din Ankara.

„Cotitura“

În cursul vizitei în Turcia am întîlnit și alte aspecte ale campaniei studenților în problema petrolului. De-a lungul aceluiași bulevard Atatürk se instalau în fiecare după-amiază grupe de cîte 5—6 băieți, uneori și fete, care, așezați în lanț cu fața la trecători, împărțiau afișe, vindeau o publicație. Am cumpărat și eu un exemplar și am cerut, totodată, relații vînzătorului, un tînăr înalt, slab, purtînd ochelari cu rama neagră. Mi-a spus, minuind cu greutate cuvintele franțuzești pe care le știa, că el și colegii lui nu vor ca o bogăție esențială a țării, cum este petrolul, să fie exploatată, împotriva intereselor naționale, de societățile străine. Cea mai bună cale, a adăugat el însuflețindu-se, este ca petrolul să fie preluat de specialiștii turci, de întreprinderile turcești. Chemăm întregul popor să ne urmeze. Ne adresăm, în mod deosebit, tinerilor. Cerem șoferilor de taxiuri să nu folosească decît petrol turc, să ocolească stațiile de benzină ale societăților străine, și găsim înțelegere din partea lor. Știm totuși că nu va fi ușor să obținem naționalizarea petrolului, dar vîntul bate în direcția noastră. Mai sînt oameni care apără interesele trusturilor străine și care-i trimit pe „aștia“ să ne conțiște afișele și chiar să ne aresteze.

„Aștia“ erau doi polițiști care se apropiau, iar tînărul meu interlocutor avea dreptate : în ajun, după cum scriseseră ziarele, avuseseră loc incidente între poliție și difuzorii de afișe și placarde. Studentul m-a sfătuit să caut mai multe detalii în publicația cumpărată. Într-adevăr, în această publicație — o revistă cu titlul „Donüşüm“ (Cotitura), am găsit mai multe articole care tratau problema petrolului. În unul din articole, semnat de Feridun Ozergül, se spunea : *„A accepta ca bogățiile noastre subterane să fie exploatate de societățile străine este o soluție împotriva intereselor noastre economice... Ne ajunge că printr-un acord secret din 1954, care seamănă cu convențiile de capitulare de pe vremuri, ni s-a supt și sîngele în mod „legal“. Cei care, bazîndu-se pe această lege, elaborată de consilierul american reprezentantul petroliștilor din Texas, Max Ball, au prelucrat în loc de țiței turcesc, petrol brut importat din alte țări, ni l-au vîndut cu 35 la sută mai scump decît prețul pieței mondiale. Iar noi am tăcut... America a investit în țările petroliere 20 miliarde de dolari, dar în fiecare an realizează un venit de 40 miliarde. Se afirmă că o parte a acestui venit provine din Turcia. Deci, din ceea ce stoarce de la noi, nu ne dă, sub formă de ajutor, nici măcar jumătate. În caz că vom lua această problemă pe răspunderea noastră, poporul turc va realiza un venit dublu“.*

O problemă de larg interes

La Istanbul am regăsit aceleași idei în problema petrolului, înscrise cu litere mari, albe, pe caldarîmul mai multor străzi sub forma unor lozinci, care purtau, de astădată, o dublă semnătură : Asociațiile studențești și sindicatele turcești. Iată ce spuneau unele dintre aceste lozinci : „Petrolul trebuie naționalizat !“, „Destul cu imperialismul !“, „Afară cu societățile străine !“.

Dar problema petrolului este larg și insistent abordată nu numai în cercurile studențești și sindicale. „În clipa de față, a scris prof. Muammer Aksoy, într-un număr recent al revistei „Yön“, nu există în Turcia o altă problemă atît de viu discutată ca petrolul. Publiciști, organizații de tineret, organizații muncitorești, oameni politici, prin ședințe organizate în cartiere, prin interviuri sau articole, aduc în fața maselor însemnătatea acestei probleme“. Aksoy însuși, care este unul dintre experții Oficiului național al petrolului, este autorul unei broșuri intitulate „Tragedia petrolului turc“, în care sînt expuse datele esențiale ale problemei.

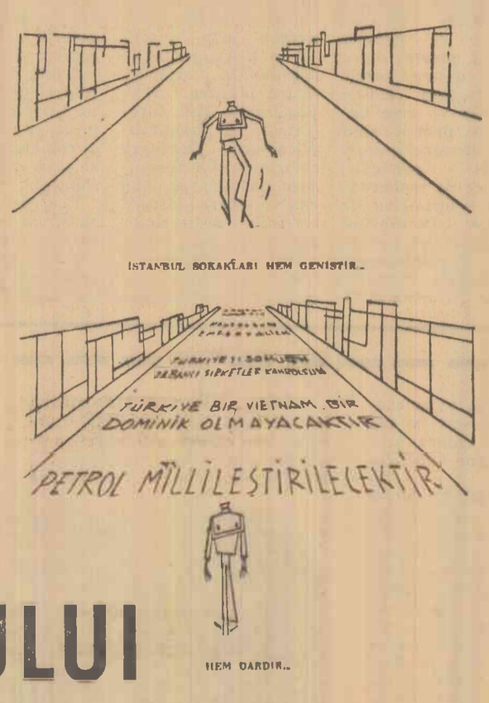

Caricatura alăturată a apărut în ziarul „Milliyet“. „Străzile Istanbulului sînt și largi... și înguste“, spune textul ei explicativ. Lozincile înscrise pe caldarîm : „Jos cu imperialismul“, „Afară cu întreprinderile străine care exploatează petrolul Turciei“, „Turcia nu va deveni niciodată nici un Vietnam, nici o Republică Dominicană“, „Petrolul va fi naționalizat“.

Descoperirea unor importante resurse de petrol a avut loc în această țară cu cîțiva ani în urmă. Situate în majoritatea lor în regiunile sud-estice ale țării, (în jurul localităților Batman și Sürt), ele au dat anul trecut o producție de aproape 900 000 de tone. Dar parte este concesionată societăților străine Mobiloil, Shell, British Petroleum și altele. Discuția în curs se referă la condițiile concesiunilor, socotite dezavantajoase. Actuala lege a petrolului, elaborată la cererea fostului președinte Celal Bayar, care urma să plece în S.U.A. și voia să o ducă drept plocon capitaliștilor americani, pune statul turc pe picior de egalitate cu societățile străine în ce privește numărul anual de forări permise. Totodată, societățile străine folosesc legea pentru a restrînge producția, a întîrzia construirea conductelor, sub pretexte invocate și în alte părți ale lumii capitaliste : greutăți în transport, petrolul local cuprinde mult sulf etc. În ultimii ani T.P.A.O. și-a dublat producția, ajungînd la circa 650 000 de tone. Dar societățile străine bat pasul pe loc. „Adevărul este, scrie prof. Aksoy, că aceste societăți preferă să aducă în Turcia petrol din țările arabe, pe care-l obțin la un preț de cost ieftin și îl vînd la un preț superior celui de pe piața mondială“.

Discuții în contradictoriu

La Oficiul național al petrolului nu numai prof. Aksoy, dar și o parte dintre directori, în frunte cu directorul general, Ihsan Topaloglu, se pronunță pentru votarea unei noi legi care să naționalizeze în întregime producția, vînzarea și transportul petrolului. Pentru atmosfera care domnește în prezent în Turcia în această privință este semnificativ, printre altele, următorul fapt : la 29 iunie, ziarul londonez „Times“ a publicat un articol în care, pe un ton enervat, a relevat că „Topaloglu a reușit să intereseze armata în problema petrolieră și a electrizat de curînd atmosfera politică vorbind despre acest subiect în fața a 100 de generali“.

Și încă un fapt semnificativ. În timp ce mă aflam în Turcia, ziarele au publicat relatarea unei convorbiri a președintelui statului, generalul Cemal Gürsel, care a spus : „Fiecare națiune dorește să stăpînească propriul ei petrol. Națiunea turcă va ști și ea să-și asigure proprietatea petrolului ei“.

Dar în sfera partidelor politice și în parlament discuția în jurul petrolului se desfășoară în contradictoriu. Este de pe acum evident că ea se va găsi în centrul campaniei electorale în vederea alegerilor generale din 10 octombrie. Pentru naționalizare se pronunță ferm forțele grupate în Partidul Muncitoresc Turc. În favoarea naționalizării a luat poziție și Partidul Republican Popular al lui Ismet Inönü, principalul partid din opoziție. Din inițiativa unui grup de deputați ai acestui partid, a și fost depus în parlament un proiect de lege în această privință. Dar aici o paranteză. Poziția conducerii P.R.P. în problema petrolului este nuanțată. Un reprezentant al partidului, Feyzioglu, a definit-o astfel : „Partidul nostru nu se pronunță pentru o trecere bruscă și absolută a petrolului sub controlul statului. Vom discuta inițial cu companiile străine și vom trece petrolul treptat sub controlul statului“. În legătură cu aceasta, în publicația studențească „Donüşüm“ am găsit o punere în gardă împotriva politicii concesiilor.

Presiunea opiniei publice este însă puternică și în creștere. Ea este atît de puternică, încît pînă și două dintre cele patru partide ale coaliției guvernamentale au luat poziție, sub o formă sau alta, pentru naționalizare.

În ce privește poziția principalului partid al coaliției, Partidul Dreptății, ea a fost expusă în repetate rînduri de președintele partidului, vicepremierul Suleyman Demirel, și de ministrul energiei, Mehmet Turgut. Ei au respins naționalizarea, situîndu-se pe poziția apărării „drepturilor cîștigate“ și a „libertății absolute de întreprindere“. Pe măsură ce se apropie alegerile, pasiunile „se încing“. După cuvîntarea ministrului Turgut, muncitorii din regiunile petroliere au declarat o serie de greve de protest. Drept răspuns, patronii au concediat patru dintre liderii mișcării sindicale. Pe de altă parte, la 4 iulie, în orașul Bursa, un grup de membri ai așa-zisei „Societăți de luptă împotriva comunismului“ au atacat un miting al Partidului Muncitoresc, rănind 15 persoane, printre care și pe secretarul general al partidului, Selek. În ce privește substratul și inspirația acestei acțiuni, un senator, Nijazi Agirnasly, a pus punctul pe i, cerînd deschiderea unei anchete pentru a se afla dacă susnumita „societate“ nu este finanțată de trusturile petroliere străine.

De altfel, în încercarea de a schimba starea de spirit a opiniei publice, trusturile acționează cîteodată și direct. În timp ce mă găseam în Turcia, societatea Mobiloil publica, pe rînd în ziare, sub forma unui text de reclamă plătit, cîte o pagină întreagă tipărită cu litere grase în care, plasîndu-se pe poziții defensive, încerca să justifice activitatea ei, în ultimii 60 de ani, în această țară. În struna lui Mobiloil cîntă de altfel unii publiciști și o parte a presei turce, ceea ce l-a făcut pe prof. Aksoy în articolul citat să se refere la cei care „afirmă că societățile străine de petrol nu ar fi, dragă doamne, decît niște organizații care se pot compara cu îngerii și care nu vor nimic altceva decît dezvoltarea noastră“. Concluzia lor : „să lăsăm lucrurile așa cum sînt în prezent“.

Dar tot ce am văzut în Turcia, parte integrantă a noului peisaj politic și social din această țară, arată că în problema petrolului, așa cum spunea studentul din Ankara, vîntul suflă din ce în ce mai puternic în direcția unei schimbări.

Aurel CERNEA

DE PESTE HOTARE

ATENA

CINE VA FORMA NOUL GUVERN ?

ATENA 7. — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: La Atena se aşteaptă hotărîrea regelui Constantin în legătură cu persoana ce urmează să formeze un nou guvern. Regele a încheiat consultările cu diferitele personalităţi politice. Presa ateniană subliniază ca semnificativ faptul că cele mai multe dintre personalităţile politice — atît ale partidului Uniunea de centru, cît şi ale E.R.E. — s-au pronunţat pentru rezolvarea actualei crize guvernamentale prin formarea unui nou guvern din cadrul Uniunii de centru, care deţine cele mai multe locuri în parlament.

Între timp, majoritatea cotidienelor de centru şi dreapta apreciază ca aproape sigură încredinţarea mandatului lui Stephanopoulos, fostul vicepreşedinte al guvernului Papandreu. Fostul premier Papandreu, liderul Uniunii de centru, insistă asupra respectării ordinii constituţionale şi procedurii parlamentare şi, în consecinţă, cere să i se acorde lui mandatul pentru formarea guvernului. Fostul premier este sprijinit de un însemnat număr de deputaţi care sînt hotăriţi să-l urmeze. El a afirmat că, în cazul în care nu se va ţine seama de părerea sa, va organiza o serie de mitinguri în unele oraşe ale ţării şi va explica poporului cauzele îndepărtării sale de la putere, cerîndu-i totodată sprijinul.

În unele cercuri se vorbeşte şi despre eventualitatea formării unui guvern de serviciu constituit din personalităţi din afara parlamentului, care ar urma să pregătească alegerile.

În temniţa de la Peniche

Presa occidentală relatează că în cercurile opoziţiei portugheze se manifestă temeri serioase în ce priveşte soarta lui Antonio Diaz Lourenço, închis în fortăreaţa Peniche împreună cu peste o sută de alţi membri ai opoziţiei, toţi condamnaţi la „măsuri de siguranţă", sistem care permite menţinerea lor în temniţă fără limită.

De peste un an — scrie ziarul „Le Monde" — prizonierilor politici din vechea fortăreaţă Peniche (un mic sat de pescari aflat la o sută de kilometri de Lisabona) li s-au agravat şi mai mult condiţiile de detenţiune, aplicîndu-li-se lungi perioade de interdicţie la primirea corespondenţei, pachetelor şi vizitelor, izolare completă a multor arestaţi în celule individuale, strîmte şi fără lumină, violente maltratări fizice contra unora din ei — printre care Diaz Lourenço. Directorul fortăreţei Peniche a ameninţat în mai multe rînduri că va „împuşca" pe unii deţinuţi „drept exemplu". Diaz Lourenço riscă să fie prima victimă.

Fapt este că, din a doua săptămînă a lunii iulie, Diaz Lourenço, care fusese trimis din nou în „celulă specială", a dispărut.

Muncitor metalurgist, el a participat la organizarea marilor greve din 1943, 1944 şi 1947 în regiunea Lisabonei. Arestat pentru a doua oară în august 1962, el a fost torturat şi izolat timp de şase luni fără ca P.I.D.E. (poliţia politică) să reuşească să obţină de la el cea mai mică declaraţie. Un alt deţinut, conducător al studenţimii, José Bernardino, se află şi el, în momentul de faţă, în „celulă specială".

Pe de altă parte, se pare — scrie ziarul francez — că guvernul Salazar a hotărît să continue „vînătoarea de vrăjitoare" în domeniul literar şi artistic. După dizolvarea Societăţii scriitorilor, „vinovată" de a fi acordat un premiu unui scriitor deţinut de doisprezece ani într-o închisoare africană, birourile societăţii au fost atacate în timpul nopţii de agresori „misterioşi". Peste şaizeci de mii de lucrări ale editurii „Europe-Amerique" din Lisabona au fost ridicate de poliţie. Printre titlurile puse la index se numără lucrări de Sartre, Tennessee Williams şi Alberto Moravia. Din cei şase sute de membri ai societăţii dizolvate, majoritatea a intrat într-o opoziţie deschisă contra regimului lui Salazar.

WILLIAM WARBEY AMENINŢAT CU EXCLUDEREA DIN PARTIDUL LABURIST

LONDRA 7 (Agerpres). — Deputatul laburist de stînga, William Warbey, care a cerut primului ministru britanic, Harold Wilson, să demisioneze pentru că nu şi-a respectat promisiunile electorale şi care luni, cînd au fost puse în discuţie moţiunile de cenzură conservatoare, a refuzat să-şi dea votul guvernului, urmează să fie sancţionat cu pierderea locului său în parlament şi cu excluderea din partid. Acest lucru a fost comunicat la Londra după ce organizaţia locală a partidului laburist din circumscripţia electorală a lui Warbey a hotărît cu o mare majoritate să condamne acţiunea acestuia. Luna viitoare, organizaţia locală a partidului laburist din această circumscripţie urmează să se întrunească pentru a lua o hotărîre definitivă în legătură cu Warbey. El a declarat că primeşte numeroase scrisori care îi sprijină poziţia.

Înaintea alegerilor din Brazilia

BRASILIA 7 (Agerpres). — Preşedintele Braziliei, Castelo Branco, a rostit la Brasilia un discurs aşteptat cu mult interes.

În ce priveşte alegerile de guvernatori ai statelor, prevăzute pentru octombrie, discursul rostit de Castelo Branco a risipit orice îndoieli : şeful statului a declarat solemn că ele vor avea loc.

El s-a referit la primirea pozitivă de care s-a bucurat în rîndul unor „persoane subversive" din străinătate desemnarea mareşalului Lott drept candidat al opoziţiei laburiste. „În faţa acestui pericol, a spus Branco, nu avem dreptul să ne situăm pe o poziţie indiferentă de simpli spectatori".

După discursul preşedintelui Castelo Branco, observatorii — scrie agenţia France Presse — consideră practic hotărîtă enunţarea unui veto asupra candidaturii mareşalului Lott. Chiar şi unii lideri laburişti sînt pesimişti în ce priveşte posibilitatea menţinerii candidaturii, dar conducerea partidului este hotărîtă să lupte pentru a obliga guvernul să-şi asume răspunderea unei hotăriri clare în această problemă. În ce-l priveşte pe Lott, fost ministru de război sub preşedintele Kubitschek, el este hotărît să nu renunţe la candidatura sa.

Khartum

Situaţia se agravează în sudul Sudanului

KHARTUM. Primul ministru al Sudanului a început consultările cu liderii politici şi a convocat o reuniune a Consiliului de Miniştri pentru a studia situaţia din provinciile meridionale ale Sudanului, care continuă să se agraveze. Partidul Comunist din Sudan a făcut prin secretarul său general o declaraţie în care a cerut convocarea imediată a Adunării constituante pentru a examina situaţia din sud.

Hiroşima

Conferinţa internaţională împotriva bombelor atomice şi cu hidrogen

HIROŞIMA 7 (Agerpres). — La 6 august au început la Hiroşima lucrările celei de-a 11-a Conferinţe internaţionale împotriva bombelor atomice şi cu hidrogen. Participă reprezentanţi ai partidelor politice şi ai unor organizaţii de luptă pentru pace, împotriva armelor nucleare şi cu hidrogen din Japonia, delegaţii din numeroase ţări. Lucrările conferinţei se desfăşoară sub lozincile luptei pentru interzicerea imediată a armelor nucleare, împotriva agresiunii S.U.A. în Vietnam.

Ziarul „LE MONDE" scrie: Potrivit cifrelor reţinute din publicaţiile oficiale americane — numărul morţilor la Hiroşima ar fi de aproximativ 70 000. Această cifră este însă respinsă de autorităţile japoneze, care apreciază că numărul morţilor la Hiroşima este aproximativ de 150 000, iar cu victimele din împrejurimile oraşului cifra se ridică la 200 000 de morţi. În legătură cu numărul victimelor oraşului Nagasaki, în timp ce publicaţiile oficiale americane susţin că ar fi murit numai 38 000 de persoane şi ar fi fost rănite 21 000, statisticile japoneze indică la morţi cifra de 120 000, iar la răniţi 80 000.

Cuvîntarea lui A. Kosîghin

MOSCOVA 7 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la recepţia oferită la 6 august la Kremlin în cinstea regelui Afganistanului, Mohammed Zahir-Şah, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., Alexei Kosîghin, a arătat că vizita regelui în U.R.S.S. este un substanţial pas înainte în întărirea continuă a relaţiilor sovieto-afgane. Subliniind că în prezent atenţia întregii lumi este îndreptată spre Vietnam, unde acţiunile agresive ale S.U.A. au creat o situaţie care poate avea cele mai serioase consecinţe pentru pacea generală, A. Kosîghin a arătat că Uniunea Sovietică înţelege îngrijorarea multor ţări neangajate, inclusiv a Afganistanului, în legătură cu extinderea continuă a conflictului vietnamez. „Poziţia Uniunii Sovietice în problema vietnameză, a spus el, este consecventă şi neschimbată. Ea sprijină întrutotul punctul de vedere al guvernului R. D. Vietnam cu privire la căile de normalizare a situaţiei din Asia de sud-est. Ea va continua şi va dezvolta colaborarea cu prietenii vietnamezi în vederea întăririi capacităţii de apărare a statelor lor şi curmării agresiunii americane".

Regele Afganistanului, Mohammed Zahir-Şah, a subliniat relaţiile de bună vecinătate dintre cele două ţări. Referindu-se la situaţia din Vietnam, el a spus că aceasta provoacă neliniştea popoarelor din Asia şi din întreaga lume. Regele Afganistanului a chemat toate ţările să se abţină de la acţiuni care ar extinde regiunea conflictului şi ar agrava şi mai mult situaţia şi şi-a exprimat speranţa că va fi convocată o conferinţă de genul celei de la Geneva din 1954.

VIETNAM

- **Forţele patriotice deţin controlul şoselei nr. 19**
- **În S. U. A. — noi manifestaţii împotriva intensificării intervenţiei**

Declaraţia guvernului R. P. Chineze

PEKIN 7 (Agerpres). — Agenţia China Nouă a transmis declaraţia guvernului R.P. Chineze, dată publicităţii la 7 august, în care este condamnată hotărîrea guvernului S.U.A. de a trimite noi contingente de trupe în Vietnamul de sud, în vederea extinderii războiului de agresiune în Vietnam.

Referindu-se la declaraţia din 28 iulie a preşedintelui Johnson, declaraţia arată că, „în timp ce anunţă trimiterea unor puternice întăriri în Vietnamul de sud, el vorbeşte cu ipocrizie despre dorinţa S.U.A. de a începe discuţii necondiţionate cu orice guvern, în orice loc şi oricînd. Acum, cînd el profesează din nou „dorinţa sinceră de pace", efectivul trupelor agresoare americane din Vietnamul de sud a fost ridicat dintr-o dată de la 75 000 la 125 000 de oameni".

„Războiul special" dus de Statele Unite de peste patru ani în Vietnamul de sud, se arată în declaraţie, a eşuat şi mitul „superiorităţii aeriene şi navale" a S.U.A. s-a spulberat. Neresemnîndu-se cu înfrîngerile lor, Statele Unite trimit acum mari efective de trupe terestre pentru a participa direct la operaţiunile de luptă.

Arătînd că Frontul Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud şi guvernul R. D. Vietnam au dat publicităţii declaraţii în care se reafirmă hotărîrea întregului popor vietnamez de a lupta pînă la capăt împotriva agresiunii americane, declaraţia subliniază că guvernul şi poporul chinez „aprobă pe deplin şi sprijină cu hotărîre poziţia justă şi dîrză a poporului frăţesc vietnamez".

Subliniind că guvernul şi poporul chinez au cea mai mare admiraţie pentru eroismul poporului vietnamez şi pentru hotărîrea sa de a lupta şi a cîştiga victoria, declaraţia exprimă angajamentul poporului chinez de a acorda poporului vietnamez sprijinul şi întreg ajutorul „inclusiv trimiterea, atunci cînd va avea nevoie, a oamenilor chinezi care să lupte umăr la umăr cu poporul vietnamez pentru izgonirea agresorilor americani".

„Conţinutul fundamental al propunerilor guvernului R. D. Vietnam — se spune în încheierea declaraţiei — este că acordurile de la Geneva trebuie respectate cu stricteţe, agresiunea americană în Vietnam trebuie să înceteze, toate forţele armate americane trebuie retrase din Vietnam şi problemele Vietnamului trebuie rezolvate de însuşi poporul vietnamez. Eroicul popor vietnamez va obţine fără îndoială victoria !".

SAIGON 7 (Agerpres). — Trupele guvernamentale, deşi sprijinite de unităţi de paraşutişti, nu au izbutit nici în cea de-a 4-a zi să spargă „cleştele" forţelor patriotice, care deţin în continuare poziţiile cheie în jurul localităţii Duc Co (la 30 km de Pleiku). **Partizanii sud-vietnamezi,** transmite agenţia France Presse, **deţin controlul şoselei nr. 19, care leagă localitatea port Qui Nhon, de pe litoralul Mării Chinei, de frontiera cambodgiană, traversînd regiunea platourilor înalte.** Comandamentul forţelor armate americane din Vietnamul de sud a subliniat în mai multe rînduri importanţa strategică a platourilor înalte şi în special a şoselelor principale. În acelaşi timp, agenţiile de presă semnalează **noi lupte în zone din apropierea bazei americane de la Da Nang. Patrioţii sud-vietnamezi au lansat un atac, sprijinit cu focuri de mortiere, asupra unor forţe ale regimului de la Saigon, staţionate la Dai Loc (32 km de Da Nang).**

★

HANOI 7 (Agerpres). — La 6 august, numeroase reactoare de luptă americane au bombardat şi mitraliat mai multe centre populate şi obiective economice din R. D. Vietnam. La 7 august, **forţele antiaeriene din Dong Hoi,** capitala provinciei Quang Binh, **au doborît deasupra acestui oraş 4 avioane americane.**

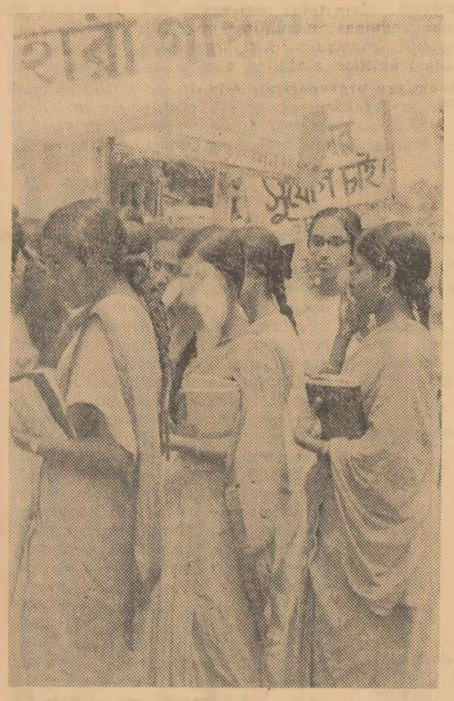

CALCUTA: Una din demonstraţiile recente împotriva scumpirii tarifelor la transporturile publice

60 de milioane cai putere

Amănunte despre staţia ştiinţifică „Proton-1"

Ziarul „Izvestia" de sîmbătă a publicat un articol referitor la explorarea Cosmosului cu ajutorul staţiei ştiinţifice sovietice „Proton-1". Această staţie a fost plasată pe orbită de o nouă rachetă purtătoare înzestrată cu instalaţii de forţă avînd o putere totală de peste 60 milioane C.P.

În articol se arată că pentru a se studia particulele razelor cosmice cu energie mare şi foarte mare — una dintre sarcinile impuse staţiei ştiinţifice — este necesar în primul rînd să se măsoare energia fiecărei particule, ceea ce se realizează cu un calorimetru de ionizare. Pătrunzînd în calorimetru, particula interacţionează cu nucleele atomilor de fier. În urma ciocnirii iau naştere particule secundare care, la rîndul lor, ciocnindu-se cu nuclee de fier, generează particule ale următoarei generaţii. În felul acesta, întreaga energie a particulei primare trece la cele secundare care sînt absorbite în blocul gros de substanţă al calorimetrului.

După cum se arată în „Izvestia", procesul de absorbire a energiei este însoţit de o străfulgerare în aşa-numite scintilometre plastice. Străfulgerările sînt înregistrate de fotomultiplicatoare. Deasupra calorimetrului de ionizare sînt dispuse două contoare care măsoară sarcinile particulelor provenite din razele cosmice, independent unul de altul. Sub contoare sînt amplasate blocuri de carbon şi polietilenă. Ele reprezintă substanţa a cărei interacţiune cu particulele de mare energie va constitui obiectul cercetărilor.

Aparatura ştiinţifică de pe „Proton-1" este unică în felul ei sub raportul dimensiunilor şi al caracteristicilor, se subliniază în articol.

În continuare, în articol se menţionează că funcţionarea aparaturii ştiinţifice şi a tuturor sistemelor staţiei este dirijată cu ajutorul unor dispozitive automate de programare de pe bord şi al comenzilor transmise prin radio de pe Pămînt.

Pentru a se stabiliza staţia după separare de racheta purtătoare şi pentru a i se comunica o mică viteză unghiulară, scrie „Izvestia", există un sistem cu injectoare de gaze, tuburi de înaltă presiune şi o aparatură de comandă. Rotaţia staţiei cu o mică viteză unghiulară asigură funcţionarea normală a bateriilor solare, un regim termic uniform şi „orizontul necesar" aparaturii ştiinţifice.

În articol se arată în încheiere că staţiile de tip „Proton" permit să se efectueze cercetările necesare pentru dezlegarea enigmelor microcosmosului. Cercetările efectuate cu ajutorul aparaturii de pe bordul staţiei cosmice ne vor apropia de înţelegerea unor procese de amploare excepţională care guvernează dezvoltarea galaxiilor şi, poate, a întregului Univers, se subliniază în articol.

„Opriţi maşina războiului !"

În mai multe oraşe din S.U.A. au avut loc vineri demonstraţii de protest împotriva războiului pe care S.U.A. îl duc în Vietnam. **Cea mai puternică a avut loc la Washington, unde participanţii au instalat pichete în faţa Casei Albe,** (pe care le înfăţişează tele-foto-ul Agerpres de mai sus). Pentru a doua zi consecutiv staţia de cale ferată Santa Fe (California) a fost teatrul unor manifestaţii împotriva trimiterii de militari şi echipament american în Vietnamul de sud. Demonstranţii au încercat să barcze trecerea unui nou tren încărcat cu trupe ce se îndrepta spre Oakland. Pe pancartele purtate de manifestanţi se putea citi „Opriţi maşina războiului", „Nu acceptaţi să fiţi trîriţi în război", „Încă nu aţi ucis, nu o faceţi acum".

● WASHINGTON. Ministrul de externe al Ghanei i-a înmînat preşedintelui S.U.A. un mesaj din partea preşedintelui Ghanei, cu privire la problema Vietnamului. În răspunsul său, preşedintele Johnson, deşi afirmă că Statele Unite „primesc favorabil orice iniţiativă" susceptibilă să pună capăt crizei din Vietnam, respinge apelul preşedintelui Nkrumah de încetare temporară a bombardamentelor americane asupra teritoriului R. D. Vietnam.

INTERVIU ACORDAT DE W. ULBRICHT

BERLIN 7 (Agerpres). — Într-un interviu acordat publicaţiei indiene „Blitz", Walter Ulbricht, preşedintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, s-a referit la problemele internaţionale actuale. În legătură cu situaţia din Vietnam, W. Ulbricht a exprimat „solidaritatea deplină cu Frontul Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud şi cu R. D. Vietnam, cu care R.D. Germană este unită prin legături frăţeşti".

Referindu-se la problema germană, W. Ulbricht a reafirmat poziţia guvernului R.D.G. privind relaţiile dintre cele două state germane. Această poziţie, a spus el, porneşte „de la principiul că recunoaşterea realităţilor din Europa şi stabilirea unor relaţii normale cu cele două state germane reprezintă o contribuţie importantă la asigurarea păcii şi corespunde cel mai bine intereselor tinerelor state naţionale din Asia, Africa şi America Latină, precum şi intereselor securităţii europene şi, în felul acesta, celor ale păcii mondiale. O apropiere şi înţelegere între cele două state germane este singura cale posibilă pentru lichidarea scindării Germaniei".

În continuare, insistînd asupra necesităţii normalizării situaţiei Berlinului occidental, Walter Ulbricht a declarat că „R.D.G. este gata să garanteze accesul într-un Berlin occidental liber şi neutru", prin acorduri corespunzătoare.

Funeraliile lui Emiro Arrieta

CARACAS 7 (Agerpres). — La mitingul de doliu care a avut loc cu ocazia funeraliilor lui Emiro Arrieta, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Venezuela, care a murit în închisoare, au luat cuvîntul reprezentanţi a numeroase partide progresiste şi cîţiva deputaţi din parlament. Ei au cerut autorităţilor eliberarea imediată a deţinuţilor politici şi, în primul rînd, a celor grav bolnavi, cum este cazul secretarului general al Partidului Comunist din Venezuela, Jesus Faria, şi al lui Eloy Torres, membru al Consiliului General al Federaţiei Sindicale Mondiale.

SCURTE ŞTIRI

HONGKONG. Ministrul francez de stat, André Malraux, a ţinut o conferinţă de presă la consulatul francez din Hongkong. Referindu-se la poziţia guvernului francez faţă de războiul din Vietnam, el a declarat că „Franţa a comis destule greşeli în trecut în Asia, pentru a nu mai dori — avînd în vedere viitorul lumii — ca asemenea greşeli să se mai repete". În legătură cu vizita recentă în R. P. Chineză, Malraux a menţionat că a avut un schimb de păreri cu conducătorii ţării, privind principalele probleme politice internaţionale. El a arătat că Franţa intenţionează să organizeze o mare expoziţie de artă chinezească.

ULAN-BATOR. La invitaţia preşedintelui Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole a sosit la Ulan-Bator o delegaţie a Adunării Naţionale a Republicii Democrate Vietnam, condusă de Hoang Van Hoan, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreşedinte al Comitetului permanent al Adunării Naţionale.

PEKIN. La 6 august s-a încheiat vizita în R. P. Chineză a delegaţiei P.C. din Indonezia condusă de D. N. Aidit, preşedintele C.C. al P.C. din Indonezia. La plecarea din Pekin, delegaţia a fost însoţită la aeroport de Ciu En-lai, vicepreşedinte, şi Den Siao-pin, secretar general al C.C. al P. C. Chinez, precum şi de alte persoane oficiale.

SANTIAGO DE CHILE. Într-o scrisoare deschisă, secretarul general al Partidului Comunist din Chile, Luis Corvalan, exprimă protestul partidului, precum şi al Frontului de acţiune populară împotriva încheierii de către guvernul chilian a unor acorduri cu unele companii nord-americane în domeniul extracţiei de cupru. În scrisoare se arată că cea mai bună soluţionare a problemei ar fi naţionalizarea zăcămintelor de cupru. „Totodată — arată Corvalan — partidul comunist este gata să sprijine toate măsurile progresiste ale guvernului Eduardo Frei".

CIUDAD DE MEXICO. Banca Naţională pentru comerţul exterior din Mexic a dat publicităţii un document cu privire la economia ţărilor din America Latină în care se semnalează că, în timp ce în această regiune a lumii procentul demografic reprezintă 7,1 din populaţia globului, numai 5 la sută din producţia mondială este produsă de ţările Americii Latine. Una din cauzele înapoierii economice a ţărilor Americii Latine, se spune în informare, o reprezintă preţurile scăzute la materiile prime de export, în timp ce preţurile la produsele importate continuă să crească.

LEIPZIG. În cadrul Expoziţiei internaţionale a cărţii—1965, organizată la Leipzig, la 6 august a avut loc „Ziua cărţii româneşti". Editurilor româneşti reprezentate la expoziţie li s-au decernat o medalie de aur, 5 medalii de argint, 5 medalii de bronz şi 5 menţiuni de onoare.

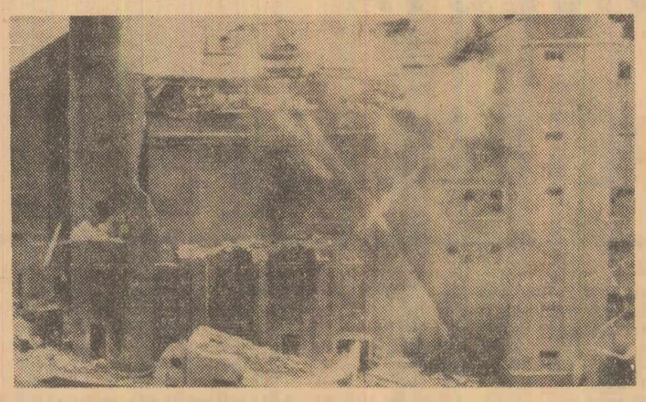

Simbătă dimineaţă în partea de est a Londrei s-a produs o puternică explozie, care a prăbuşit zidurile la o mare moară mecanică. La locul incendiului au sosit numeroase maşini cu pompieri. S-au înregistrat 4 morţi şi mai mulţi răniţi (Telefoto : Agerpres)

WASHINGTON. Preşedintele Johnson a semnat vineri legea privind dreptul la vot al populaţiei de culoare, care a intrat în acest fel în vigoare. Noua lege nu prevede eliminarea clauzei privind plata unei anumite taxe de către negrii ce doresc să se înscrie în listele electorale.

ROMA. În comunicatul asupra convorbirilor dintre reprezentanţii guvernului italian şi delegaţia economică iugoslavă se arată că aceasta a informat partea italiană despre noile măsuri economice şi financiare adoptate în Iugoslavia şi anumite cerinţe pe care le impun acestea, apelînd la colaborarea guvernului italian pentru refinanţarea unor datorii — aşa după cum au procedat în mod oficial şi alte ţări, parteneri economici ai Iugoslaviei. Partea italiană a asigurat delegaţia iugoslavă că va refinanţa obligaţiile al căror termen de scont urmează să expire curînd.

OTTAWA. Într-un raport al guvernului se arată că eschimoşii care populează nordul Canadei trăiesc în medie 19 ani.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii" Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii